

Rok XI  
Nr. 235

ABC

P R  
Warszawa,  
wtorek 18 sierpnia 1936 r.10  
GROSZY

NOWINY CODZIENNE

10  
GROSZY

MASZE ABC

Rewelacja  
Olimpiady

Olimpiada w Berlinie zakończyła się nieoczekiwanym w tych rozmiarach sukcesem Niemców. Niemcy zajęły pierwsze miejsce wśród 55 uczestniczących państw, detronizując Stany Zjednoczone i zdobywając imponującą liczbę medali złotych, srebrnych i brązowych. I to nawet w takich konkurencjach, w których według papierowej formy i obliczeń fachowców sportowych nie miały żadnych szans na zwycięstwo.

Prawda — miały za sobą własny teren i własną publiczność, a wśród niej najpopularniejszych przywódców i członków rządu z kanclerzem Hitlerem na czele. Istotnie też niejedno ze zwycięstw przypisać trzeba właśnie nie tylko zawodnikom, ale i widzom, którzy dopingowali swoich zawodników w sposób niebywały. Ale w tym tkwi już coś więcej, niż zwykły ewenement sportowy. Ta wrazliwość zawodników niemieckich na podjętą trybun, a może przede wszystkim na — zadziwienie trybuna ludu, Hitlera, odkryła cechę narodu niemieckiego, której znaczenie przekracza ramy zielonych boisk i czerwonych bieżni olimpijskich.

Rewelacja berlińskiej olimpiady jest nie tylko wzrost fizycznej narodu niemieckiego. To nie byłoby jeszcze nadzwyczajnym odkryciem. Uczy o tem i statystyka, wykazująca znaczną poprawę w przyroście ludności od chwili dojścia do władzy ruchu narodowo-socjalistycznego. Rewelacją jest przede wszystkim odkrycie stanu duchowego, który każe zawodnikom dobyć ze siebie wszystkich sił, przewyższyć własne możliwości, gdy patrzy na nich naród niemiecki i Führer. Ten stan duchowy, który przede wszystkim triumfował na olimpiadzie, wyjaśnia także wiele innych rzeczy, które ze sportem nie mają nic do czynienia. Wyjaśnia przede wszystkim jak i dlaczego się to dzieje, że bieda, ograniczenia żywnościowe, braki nie powodują w Niemczech załamania się, nie wywołują następstw, które według przyjętych norm dawno już powinny były nastąpić i wywołać fale niezadowolenia, strajki, rozruchy. Tłumaczy, dlaczego Hitler może pozwolić sobie np. na prowadzenie gwałtownych zbrojeń kosztem pozbawienia szerokiego mas ludności nawet artykułów pierwszej potrzeby. Nietylko bezkarnie, ale wśród powszechnego entuzjazmu.

Sądzimy, że zwycięstwo Niemiec na olimpiadzie jest nie tylko, nawet nietylko, zwycięstwem zdrowego ciała, ile zwycięstwem ducha, idei, która ożywiła zawodników niemieckich. Jest to dowodem, że nie samym chlebem człowiek żyje. Dziwnym zbiegiem okoliczności prawda ta wystąpiła jasnoważnie na święcie zdrowia fizycznego, jakim jest każda olimpiada. Okazało się, że wszystkie drogi prowadzą do Rzymu...

Nie chcielibyśmy robić przykrych porównań. Ale trudno nie stwierdzić, że niepowodzenia nasze występują właśnie jaskrawo na tle sukcesów niemieckich. Zawodnicy niemieccy dawali ze siebie znacznie więcej, niż normalnie stać ich było, nasi — znacznie mniej. Różne podadzą nam tego przyczyny i tłumaczenia. Sądzimy jednak, że najważniejsza tkwi w tem, iż z marazmu, rozbitcia, braku podniecia ideowych nie wykręcić nie można. Nawet wysiłku fi-

Gen. Gamelin na Wawelu  
uczcił pamięć marszałka Piłsudskiego

KRAKÓW, 17. 8. Dzisiaj o godz. 10-ej rano bawiący w Krakowie gen. Gamelin w towarzystwie szefa sztabu głównego gen. Stachiewicza i otoczenia, złożonego z oficerów polskich i francuskich w osobach: gen. d'Arbonneau, mjr. Petibon, kpt. Lelaquet, płk. Pelczyńskiego, szefa oddziału 2-go sztabu głównego, płk. Fydy, polskiego attaché wojskowego w Paryżu, majorów sztabu głównego Axentowicza i Majewskiego i in. — udał się na Wawel, gdzie w wejściu do zamku królewskiego zameldował się generałowi Gamelin dowódcą O. K. 5 gen. Luczyński w towarzystwie szefa sztabu O. K. 5 płk. dypl. Horaka. Ustawiona na dziedzińcu zamkowym kompania honorowa z poczem sztandarowym i orkiestrą sprezen towała broni, a orkiestra odegrała „Marsyljanke”, poczem przy dźwiękach marsza generalnego przeszedł gen. Gamelin przed frontem kompanii honorowej i podziwił ją po polsku: „Czołem kompania”.

Przy wejściu do katedry powitali generała Gamelina gen. Wieniawa-Długoszowski, przewodniczący komitetu uczczenia pamięci marszałka Józefa Piłsudskiego, wicewojewoda krakowski dr. Piotr Małachowski, prezydent miasta dr. Mieczysław Kaplicki, urzędujący w Krakowie konsul francuski i imieniem kapituły katedralnej ks. kanonik dr. Domasik.

Gen. Gamelin wraz z otoczeniem udał się następnie do grobów królewskich, gdzie uczcił pamięć marszałka Józefa Piłsudskiego złoże-

nem u stóp sarkofagu kwiatów i dłuższą chwilą skupionego milczenia.

Następnie gen. Gamelin wraz z otoczeniem zwiedził groby królewskie, katedrę wawelską, zamek królewski, gdzie oprowadzał go i wyjaśnień udzielał p. Pusłowski.

Skończyli goście francuscy zwiedzić kościół na Skałce, bibliotekę Jagiellońską, Muzeum Narodowe, Kościół marjacki i wreszcie sukienicę, gdzie gen. Gamelin wraz z oficerami obserwował żywy w tych godzinach ruch handlowy.

Po krótkim objeździe miasta szef sztabu głównego gen. Stachiewicz podejmował gen. Gamelin wraz z otoczeniem śniadaniem w „Grand-hotelu”. Po południu gen. Gamelin i gen. Stachiewicz udają się wraz z otoczeniem na Sowińiec, a następnie na zwiedzenie salin w Wieliczce.

Przed kwatery gen. Gamelina pełni służbę honorową warta krakowskiego baonu saperów.

(Na str. 2-ej podajemy przebieg ostatniego dnia pobytu gen. Gamelina w Warszawie).

Rumuński szef sztabu  
przybędzie do Warszawy

Jak się dowiadujemy, w niedługim czasie oczekiwany jest w Warszawie szef sztabu generalnego armii rumuńskiej gen. Samsonovici.

Po przeszło 2-letniej przerwie będzie to pierwsze spotkanie naczelnych przedstawicieli armii polskiej z szefem sztabu generalnego sprzymierzonej armii rumuńskiej.

Proces Grzeszolskiego w apelacji  
Sensacyjne wnioski stron

Do warszawskiego Sądu Apelacyjnego wpłynęły sensacyjne wnioski stron występujących w głośnym procesie Pawła Grze-

szolskiego, skazanego na karę śmierci, zamienioną na dożywotnie więzienie pod zarzutem otrucia swych dzieci rzadką trucizną talem. obrońca Grzeszolskiego adw. Hofmokl - Ostrowski wystąpił o powołanie na rozprawę apelacyjną 3-ch wybitnych znawców medycyny sądowej z prof. Wacholcem na czele. Powołuje on również kilkunastu nowych świadków, którzy złożą mające rewelacyjne zeznania w sprawie tragedii sosnowieckiej.

Niezależnie od tego wpłynęły również w związku ze złożeniem apelacji wnioski powodów cywilnych. Powodowie cywilni poza zasądzoną przez sąd I-szej instancji symboliczną złotówką, domagają się zasądzenia kosztów leczenia zmarłych dzieci Grzeszolskiego, poniesionych przez rodzinę żony truciela Bugajów.

Jak już donosiliśmy sprawę Grzeszolskiego rozpatrzona będzie ponownie w ciągu m. września r. b.

Nowy starosta  
w Mińsku Mazowieckim

W ostatnich dniach nastąpiła zmiana na stanowisku starosty powiatowego w Mińsku Mazowieckim, miasteczku, które było w roku bieżącym terenem rozmaitych zająć. Ustąpił dotychczasowy starosta Jan Gadowski, a na jego miejsce mianowano naczelnika wydziału samorządowego Wojewódzkiego Urzędu Warszawskiego Józefa Przybyszewskiego.

Proces  
7 narodowców

W dniu dzisiejszym znajdzie się na wokandzie Sądu Okręgowego w Łomży na sesji wyjazdowej, pierwszy proces z nowej serii rozpraw karnych, wytoczonych na tle zająć w pow. Wyseko - Mazowieckim w m. czerwcu r. b.

Na ławie oskarżonych zasiądzie 7 członków Stronnictwa Narodowego z A. Wreszewska na czele pod zarzutem udziału w najeździe na posterunek policyjny.

Olimpiada  
na str. 5-ejBezpłatna nauka  
dla dzieci rolników

Minister Oświaty wydał okólnik do kuratorów okręgów szkolnych w sprawie akcji pomocy w studiach dzieciom rolników. Począwszy od nowego roku szkolnego 1936—37 przyznawane mają być rok rocznie w każdej gminie po dwa stypendja dla dzieci rolników, uczęszczających do szkół powszechnych pierwszego stopnia. W miejscowościach, gdzie gminy nie posiadają odpowiedniego majątku i znajdują się w trudnym położeniu majątkowym wyznaczanie stypendjów odbywać się będzie przy poparciu władz wojewódzkich.

Wybitnie uzdolnionym dzieciom wieśniaków udostępniana będzie następna nauka nie tylko w szkołach średnich, ale i w wyższych zakładach naukowych.

Pogodnie  
Ciepło

Przewidywany przebieg pogody do południa dnia 18-go sierpnia r. b.: Po mglistym i miejscami chmurnym ranku w ciągu dnia pogoda słoneczna i ciepła o słabych wiatrach miejscowych.

Nad granicą hiszpańską  
Katastrofa samolotów polskich  
Kpt. Lasocki — zabity, por. Czarkowski — ranny

PARYŻ, 16. 8. (Tel. wł.). W związku z wiadomością o katastrofie lotnika polskiego kpt. Kazimierza Lasockiego otrzymujemy obecnie dodatkowe szczegóły. Okazuje się, iż pilot natrafił nad Biaritz na gwałtowną burzę, która zmusiła go do lądowania. Niestety tamtejsze lotnisko było całkowicie zajęte przez trzy eskadry francuskich samolotów bombardowych, które od kilku dni odbywały nad granicą hiszpańską manewry.

Wobec niemożności lądowania kpt. Lasocki usiłował poderwać aparat, jednak wpadł w korkociąg i runął na ziemię z wysokości 500 m.

Płatowiec spadł z ogromnym hukiem na drzewa parku, należące do Anglika Reginalda White i spłonął doszczętnie. Mimo natychmiastowej pomocy spod gruzów samolotu wydobyto już tylko kaptur zwłoki pilota, przy których znaleziono portfel z dokumentami na nazwisko Kazimierza Lasockiego, zam. w Warszawie przy al. Szucha.

Ponadto znaleziono pewną ilość pieniędzy w banknotach angielskich, niemieckich, francuskich i polskich oraz resztki neseseru pochodzącego z jednej z firm warszawskich.

Kpt. Lasocki pochodzi ze starej rodziny ziemiańskiej i posiadał majątek w Płocku. Był częstym gościem w Warszawie, gdzie niejednokrotnie można było go spotkać w różnych nocnych lokalach.

Był on w swoim czasie adiutantem gen. Sikorskiego, później służył jako pilot w 1 p. lotniczym, a rok temu przeszedł na emeryturę.

## DRUGA KATASTROFA

W kilka godzin po katastrofie kpt. Lasockiego zdarzyła się druga katastrofa na małym lotnisku Lagord pod Rochelles, gdzie wielki płatowiec typu Fokker F. 12 zmuszony był z nieustalonych przyczyn do lądowania. W czasie lądowania samolot strząsnął podwozie i skrzydła a pilot uległ kontuzjom.

Okazało się, że i ten samolot kierowany był przez pilota polskiego ppor. Tadeusza Czarkowskiego - Golejewskiego.

Władze francuskie aresztowały pilota i rozpoczęły energiczne dochodzenia, mające na celu stwierdzenie dlaczego piloci lecieli w kierunku Hiszpanji. Sprawa ta wydaje się tem ciekawsza, iż stwierdzono, że obydwie samoloty należały do grupy czterech płatowców angielskich, które przed dwoma tygodniami usiłowały przelecieć do Hiszpanji. Jak wiadomo samoloty te zatrzymano w Bordeaux i dopiero na interwencję rządu Brytyjskiego wypuszczono.

## ŚLEDZTWO

Podczas pierwszego badania por. Czarkowski - Golejewski, oświadczył, że zdążył do Portugali i jedynie wskutek niepogody musiał lądować we Francji. Stanie on przed Sądem oskarżony o przelet nad terytorjum Francji bez międzynarodowej licencji lotniczej.

ŻYCIORYS  
POR. CZARKOWSKIEGO

Por. Czarkowski był oficerem 14 pułku ułanów Jazłowieckich we Lwowie. W 1927 r. zapisał się do aeroklubu lwowskiego, gdzie uzyskał dyplom pilota turystycznego.

Kiedy przeszedł na emeryturę, kupił sobie samolot „Moth” w fabryce de Havillanda. Miał więc bliższy kontakt z lotnictwem an-

Polskie łódzie  
zawinięły do Narwy

TALLIN, 17. 8. (PAT.). Na redeg w m. Narwa przybyły trzy polskie łódzie podwodne i jeden okręt pomocniczy.

Postój okrętów polskich potrwa jeden dzień.

19 samolotów francuskich  
na usługach czerwonych w Barcelonie

LONDYN, 17. 8. (ATE). Specjalny sprawozdawca „Daily Telegraphu” donosi, że w ciągu tygodnia przybyło do Barcelony 19 francuskich samolotów wojskowych, w tem 6 jednoosobowych samolotów typu „Devoitine” oraz 13 bombowców „Potez”. Samoloty francuskie zaopatrzone były w czerwony znak rządowych samolotów hiszpańskich.

Piloci samolotów francuskich otrzymali przed odlotem z Francji 15.000 franków. Poza tem rząd hiszpański przyznał im pobory miesięczne w wysokości 50.000

scy zdrowi mężczyźni w prowincji, rocznika od 31 do 35, zostali wcieleni do armji.

W kierunku Meridy wyjechały oddziały wojska i marokańskich „Regulares” w samochodach ciężarowych, przybranych obrazami świętych. W całej prowincji ogłoszono stan wojenny.

PARYŻ, 17. 8. Havas donosi z Burgos, że w niedzielę przybył tam gen. Franco w towarzystwie 4 oficerów sztabu głównego, witany przez generałów Molla i Cabanellas oraz pozostałych członków narodowej junty. Trzej generałowie odbyli dłuższą naradę, której szczegóły nie przedostały się do publicznej wiadomości. Po wysłuchaniu nabożeństwa w katedrze, odleciał gen. Franco samolotem do Seville.

Religijność powstańców  
Dowódcy powstania u stóp ołtarzy

ELVAS, 17. 8. Specjalny korespondent Havasa donosi, że w zajętem przez powstańców Badajoz panuje niezwykle ożywienie. Miasto przebiegają we wszystkich kierunkach żołnierze powstańcy ze szkaplerzami i świętymi medalikami na piersiach. Wszyscy zdrowi mężczyźni w prowincji, rocznika od 31 do 35, zostali wcieleni do armji.

Dobrze, że ujawniło się to — na olimpiadzie. Może czas jeszcze będzie zarządzać złemu, zanim narody zostaną powołane na teren innych walk. Nic nie wynika z największych wysiłków — „bez miłości, bez zapału, bez czci ideału”. A przeto jak najprędzej: fiat lux!

W. N.



# Dalszy przebieg manifestacji

w dniu 15-go sierpnia

Podajemy dalsze relacje z obchodów i manifestacji politycznych, urządzanych w rocznicę 15 sierpnia.

## MANIFESTACJE LUDOWCÓW

**OPOCZNO.** Zbiórka chłopów odbyła się przed sekretariatem Stronnictwa Ludowego. Zgromadziło się ponad 4.000 chłopów, kobiet i młodzieży. Z pieśnią „Gdy naród do boju” wyruszone zwartym pochodem na ul. Kilińskiego. Przemawiał do zgromadzonych przedstawiciel N. K. W. Jerzy Świrski oraz miejscowi działacze ludowi, a także przedstawiciele młodzieży wiejskiej. Przemawiał również przedstawiciel robotników, zorganizowanych w PPS. Potem pochód ruszył z wieńcem na grób Nieznanego Żołnierza.

**MIELEC.** Wieczorem 14 sierpnia zapłonęły wokół Mielca ołtarze ogniska, zaś na drugi dzień zbiórka chłopów odbyła się we wsi Woli Mieleckiej, gdzie uczczono pamięć poległych w 1920 r. jednomyślnym milczeniem, poczem uformował się pochód czwórkami, w liczbie 25.000 osób i ciągnął się przez 4 km., krocząc do miasta. Ponad pochodem powiewało 20 zielonych sztandarów. Na czele pochodu toczył się w zieleni, ubrany wóz, zaprzężony w pięć białych koni. Liczna banderka, koszyki, rowerzyści, straż porządkowa, uzupełniały pochód. Na rynku w Mielcu odbyło się zgromadzenie publiczne pod przewodnictwem Jana Błachowicza. Uchwalono wszystkie rezolucje.

**TARNOBRZEG.** Na święto „Czynu Chłopskiego” stawilo się 30.000 chłopów, w tem 380 rowerzystów, 210 konnych banderji i 1500 furmanek. Postawa chłopów zwarta.

**RADZYŃ.** Wieczorem 15 sierpnia we wsi Tułowiec odbył się apel poległych przy ognisku, przy którym zgromadzili się chłopcy. Prezes powiatowy Jędrzejczak odczytywał nazwiska poległych chłopów, a zgromadzeni odpowiadali chóralnie „Polegli na polu chwale”. Na podobne apele w kilku wsiach pow. radzyńskiego władze nie zezwoliły.

Sama uroczystość czynu chłopskiego odbyła się na pow. radzyński w Międzyrzeczu w dniu 16 b. m. i zgromadziła ponad 8.000 chłopów. Pochód, mający nad sobą 9 sztandarów zielonych, z banderją i rowerzystami, przeszedł przez miasto pod pomnik poległych Powiatów, na którym są wyrzeźbione nazwiska chłopów. Przed pomnikiem przemawiał p. Jędrzejczak, mec. Bol. Babski i mec. Jan Grabowiec z Warszawy. Poza tem młodzież wiciowa wykonała szereg pieśni i wypowiedziała deklamacje.

**ŁOMŻA.** Zgromadziło się 4.000 chłopów pod dwoma sztandarami

zielonemi. Przemawiali przedstawiciele N. K. W. Rek i prezes powiatowy Szymański.

**SIEDLCE.** W Stoku Lackim zgromadziło się 4.000 chłopów, którzy z udziałem 100 banderji, 120 rowerzystów przybyli pochodem do Siedlec, gdzie odbyła się właściwa uroczystość.

**RAWA MAZOWIECKA.** Uroczystość odbyła się w Żelichlinku. Zgromadziło się 4.000 chłopów, przyczem 100 koni, banderji, 200 rowerzystów. Pochód z orkiestrą na czele, przybył do Żelichlinka. Przemówienie wygłosił mec. Wacław Szymański, oraz miejscowi działacze Stronnictwa Ludowego i Związku Młodzieży „Wici”.

## MANIFESTACJE NARODOWCÓW

**RADZYŃ PODLASKI.** Obchodzą uroczystości święto zwycięstwa nad bolszewikami. Narodowy przemaszewali przez miasto, wśród nich jechał pluton banderji konnej i kilkudziesięciu rowerzystów. Zebrana licznie na ulicach publiczność wznosiła entuzjastyczne okrzyki: „Niech żyje armja narodowa! — Precz z żydokomuną! Niech żyje polski Gdańsk!” i t. d. Pochód skierował się na zebranie publiczne do obszernej sali teatru, która nie mogła pomieścić zebranych, którzy zapełnili otaczający teatr dziedziniec. Przemówienia wygłosili: Seweryn ks. Czetwertyński, adw. Zbigniew Stypułkowski. U-

chwalono rezolucję, poczem odbyła się defilada przed władzami stronnictwa. W zgromadzeniu wzięło udział zgórą 3.000 osób.

**LESNA.** pow. bialski na Podlasiu: Zebranie, złożone z kilku tysięcy ludzi z miasta i powiatu, poprzedził przemarsz karnych szeregów Stronnictwa Narodowego. Na zebraniu przemawiali pp. Leon Kuczewski i Tadeusz Wróbel. Niewielka grupa ludowców usiłowała zamącić powagę obchodu, jednak straż porządkowa udaremniła wszelkie próby dywersji.

**KALISZ.** Odbył się pochód Stronnictwa Narodowego oraz zebranie. Obecnych zgórą 1.000 osób. Przemawiali: prezes Ignacy Chrystowski i p. Sierakowski. Uchwalono rezolucję.

**NA PODHALU** odbyło się kilka zebrani powiatowych. M. in. w Żywcu, Białej, w Kętach w Oświęcimie, Makowie i Cieszynie. W Żywcu uroczystości rozpoczęły się mszą św. Po nabożeństwie przemaszewali przez ulice Żywca pochód złożony z 2.000 narodowców. Publiczność bardzo serdecznie witała maszerujących.

**OSTROŁĘKA.** Uczestników obchodu zebrano się 11.000. Uformowano pochód na polu bitwy z 1831 r., gdzie złożono wieńiec po krótkim przemówieniu prof. Witolda Stanisława. poczem pochód przeszedł na czele z orkiestrą sokół do kościoła Poklaszowego, gdzie wygłoszono dwa kazania. Z kościoła w karnym orydku oddziały Str. Narodowego przemaszewowały na pl. 3 Maja. Z balkonu wygłosili przemówienie:

## Brakuje paszy

Stanom Zjednoczonym

**BUENOS AIRES, 17. 4.** Skutkiem długotrwałej suszy w Stanach Zjednoczonych rynek amerykański pozbawiony będzie paszy dla bydła, to też spodziewany jest wzrost importu mięsa i przetworów mięsnych do północnej Ameryki. Argentynscy i urugwajscy hodowcy bydła i trzody

chlewnej przygotowują się już zawczasu do większych dostaw na rynek Stanów Zjednoczonych. Należy zaznaczyć, że Polska, która eksportuje duże ilości szynki w puszkach na rynek północno-amerykański, w r. b. przygotowuje się również na większe dostawy.

## Największa w dziejach Olimpiada szachowa

**MONACHJUM, 16. 8.** Dziś nastąpiło tu otwarcie największego w dziejach szachów turnieju olimpiady szachowej, która zgromadziła na starcie 21 państw, przyczem każda drużyna składa się z 10 graczy. W turnieju udział biorą następujące państwa (w kolejności losowania): Litwa, Danja, Austria, Holandia, Francja, Jugosławia, Szwecja, Bułgaria, Norwergia, Estonia, Brazylja, Finlandja, Węgry, Włochy, Rumunja, Czechosłowacja, Szwajcaria, Polska, Niemcy, Łotwa, Islandja. Wszystkie drużyny przybyły do Monachjum już wczoraj wieczorem. Drużyna polska przybyła pod

kierownictwem plk. dr. Steifera, kapitana polskiego związku szachowego. Drużyna polska przybyła w składzie: Frydman Paulin, Najdorf, Regedziński, Makarczyk, Friedman Henryk, Kramer, Pologorieli, Wójcik, Śulik, Jagielski. Jest to jedna z najsilniejszych drużyn obok węgierskiej, niemieckiej, czechosłowackiej, jugosłowiańskiej i szwedzkiej.

## Morze ognia na Uralu

**MOSKWA, 17. 8.** Na Uralu płoną na przestrzeni 8 tys. hektarów lasy. W parku narodowym Ilen-skim padły ofiarą ognia tysiące zwierząt.

Podczas akcji ratowniczej poniosło śmierć wiele osób.

## Na tańczących wpadł samochód

**PARYŻ, 17. 8.** W miejscowości Lorient (dep. Morbihan) wpadł w niedzielę samochód ciężarowy na grupę tańczących na ulicy osób, z których 10 odniosło ciężkie obrażenia.

Wzburzony tłum dokonał na szoferze samosądu.

## Rzemiosło przeciwko powstawaniu kas targowych

Samorząd rzemieślniczy wystąpił do czynników rządowych z obszernym memorandumem w sprawie projektu wprowadzenia mięsnych kas targowych. Projekt ten uważają rzemieślnicy za niefortunny.

Charakter wyłączności kas targowych wpłynie bowiem na podrożenie mięsa i zdeorganizuje czynności rejestracyjne.

prof. Staniszkis i dr. Psarski. Rezolucję, uchwaloną jednomyślnie, odczytał p. Dyspolski. W pochodzie brali udział również członkowie stowarzyszeń młodzieży katolickiej. Wśród entuzjazmu uchwalono wysłać depesze do prezesa Romana Dmowskiego i do ks. biskupa Łukomskiego. W czasie przemówień padał deszcz, ale karne szeregi uczestników obchodu pozostały na miejscu tak, że nie było żadnej przerwy w obchodzie. Po uchwaleniu rezolucji odbyła się defilada przed władzami stronnictwa. W powiecie łomżyńskim i ostrołęckim przed obchodem władze administracyjne usiłowały przeszkadzać w braniu udziału w obchodzie.

**ŁWÓW.** Obchód we Lwowie zaczął się od nabożeństwa uroczystego, odprawionego przez ks. arcybiskupa Twardowskiego, poczem wyruszył pochód Str. Narodowego pod teatr Wielki. W dużym zebraniu — pod gołem niebem — wzięło udział ok. 15.000 ludzi. Doskonałe przemówienia, żywo oklaskiwane przez zebranych, wygłosili: pp. prezes Głabiński, red. Stefan Sacha, Ciesński, Maceliński i inni. W czasie pochodu publiczność serdecznie witała karne szeregi maszerujących narodowców.

## San Sebastian cłoczona Krytyczna sytuacja w Madrycie

Obawa przed buntem wojsk rządowych

**PARYŻ, 17. 8.** Z Hendaye donoszą, o ostatecznym otoczeniu przez wojska powstańcze Irunu i San Sebastian.

W Irunie przystąpiono w dniu wczorajszym do ewakuacji ludności cywilnej. Powstańcy krążownik „Almirante Cervera” ostrzeliwał wczoraj o 20 klm. tylko odległą od Bilbao, miejscowość pobrzeżną Santoria i Portugalete.

**SEWILLA, 16. 8.** Emisarjusz powstańców z Madrytu, utrzymujący stałą łączność z kwatery główną w Sewilli, w raportach swych podkreśla, że sytuacja w Madrycie staje się coraz cięższa ze względu na brak żywności oraz wody, której dopływ odcięty, został przez powstańców. Pułki armji regularnej pełnią funkcje bardziej policyjne, nie biorąc czynnego udziału w obronie Madrytu. Podobno rząd obawia się, iż oddziały armji regularnej mogą przejść na stronę powstańców.

**PARYŻ, 16. 8.** Obecnie punkt ciężkości przenosił się chwilowo na północ. Po zdobyciu Badajoza i wytworzeniu łączności pomiędzy wojskami gen. Mola i gen. Franco główny nacisk powstańców zwrócił się teraz w kierunku San Sebastian. Trzy kolumny powstańców maszerują obecnie na San Sebastian i Irun, pragnąc zlikwidować te ogniska oporu na północy. Obecnie rozpoczęła się już akcja wojsk powstańczych, które poprzez ewentualnie z morza krążownik „Almirante Cervera”.

Akcję wojsk powstańczych utrudnia fakt pobrania przez front ludowy około 1200 zakładników spośród osób sympatyzujących z ruchem powstańczym w San Sebastian, którym grozi rozstrzelanie w razie bombardowania miasta przez flotę. Siły powstańców na północy zostały ostatnio wzmacnione przez wysadzenie w porcie Ferrol na ląd około 2000 żołnierzy z Maroka.

## ODCIĘCIE OD PORTUGALJI I FRANCJI

**SEWILLA, 16. 8. (PAT)** Opanowanie przez powstańców Badajoza oznacza nawiązanie łączności z armją, operującą od północy i zamyka rządowi ostatecznie wszelką komunikację w kierunku Portugalji. W ten sposób Madryt otoczony jest od południa, zachodu i północy. Sewilla jest ośrodkiem operacyjnym dwóch armji: jedna pod dowództwem gen. Franco ma za zadanie odciąć Madryt od zachodu, druga pod dowództwem gen. Queipo de Llano posuwa się w kierunku wschodnim na Grenadę i Malagę. Straże przednie powstańców mają znajdować się o 14 km. od Malagi.

Głównym celem na północy jest zdobycie Irunu, aby odciąć komunikację Madrytu z Francją.

**KOLONJA IFNI PRZYŁĄCZA SIĘ DO POWSTANIA**

**PARYŻ, 16. 8.** Posiadłość hiszpańska w Afryce Ifni przyłączyła się do gen. Franco. 6 sierpnia

## Udekorowany wielką wstęgą „Polonia Restituta” Gen. Gamelin odjechał do Krakowa

Gen. Gamelin zwiedził w niedzielę muzeum wojska, park i pałac łazienkowski, pałac belwederski i Wilanów. W Wilanowie podejmował gen. Gamelin właściciel Wilanowa p. Branicki.

Potem gen. Gamelin udał się na zamek królewski. Gen. Rydz-Śmigły przedstawił gen. Gamelin Panu Prezydentowi R. P. Pan Prezydent przyjął następnie gen. Gamelin na audjencji, po której udekorował gen. Gamelin wielką wstęgą orderu Polonia Restituta. Po dekoracji Pan Prezydent podejmował gen. Gamelin śniadaniem.

W południe szef sztabu główn. gen. Stachiewicz dekorował oficerów francuskich odznaczeniami polskimi.

O godz. 18.20 gen. Gamelin wyjechał do Krakowa. Na dworcu głównym żegnali go gen. insp. Sił Zbrojnych gen. Rydz-Śmigły, 1-szy wicemin. spraw wojsk.

gen. Gluchowski, szef sztabu główn. gen. Stachiewicz, członkowie ambasady francuskiej z ambasadorem Noelem i in. —

Gen. Gamelin kompanję honorową powitał po polsku: „Czołem kompanja”.

**KRAKÓW, 16. 8. (PAT).** Dziś o godzinie 23.42 przybył do Krakowa pociągami warszawskim gen. Gamelin w towarzystwie oficerów polskich i francuskich. Na dworcu kolejowym powitał gen. Gamelin dowódca O. K. V. gen. Narbutt-Luczyński wraz z grosem oficerów sztabowych.

Znajdująca się na dworcu publiczność przywitała wychodzącego z wagonu gen. Gamelin okrzykami „Niech żyje Francja”.

Gen. Gamelin, po przejściu przez salon recepcyjny dworca kolejowego krakowskiego, odjechał wraz z towarzyszącymi mu oficerami do przygotowanych apartamentów.

## San Sebastian cłoczona Krytyczna sytuacja w Madrycie

Obawa przed buntem wojsk rządowych

gubernator Ifni zbiegł do Maroka francuskiego. Dowództwo garnizonu objął jego zastępca, który zajął Madryt milion pesetów na zaopatrzenie wojska. Sumę tę nadesłano. W nocy z soboty na niedzielę garnizon zbuntował się. Dowódca został aresztowany. Wojsko przyłączyło się do gen. Franco.

Ifni, posiadłość hiszpańska nad brzegami Atlantyku, graniczy z Marokiem francuskim. Zamieszkuje ją 20 tys. mieszkańców.

## STRASZLIWE OKRUCIENSTWA KOMUNISTÓW

**SEWILLA, 16. 8. (PAT).** Oddziały komunistyczne stosują w wojnie domowej okrutne metody walki. W miejsc. Constantina, gdzie znajdują się kopalnie węgla, komuniści aresztowali nie tylko wszystkich członków dyrekcji, ale również i ich rodziny oraz podejrzanych o współudział w powstaniu. Ogółem aresztowano 149 osób. Komuniści wrzucili wszystkich do opuszczonych studni i zamordowali, rzucając do wnętrza pociski dynamitowe.

W miejscowości El Arahaj zgromadzone 26 osób w parterowym domu, który miał zakratowane okna. Do wnętrza komuniści wrzucili kilka snopów słomy, oblaných benzyną, które podpalili. 26 osób spłonęło żywcem.

Samolot powstańczy wylądował na obszarze, zajętem przez wojska rządowe. Jeden z lotników

zdołał przedostać się na obszar armji powstańczej i zawiadomił dowództwo o wypadku. Oddział powstańczy przeszedł do natarcia i odebrał samolot. Dwóch lotników znaleziono zamordowanych w bestjański sposób. Komuniści odcieśli im uszy, nos, wykluli oczy i rozpruli brzuchy.

## TENOR FLETA

W SZEREGACH POWSTAŃCÓW

**BARCELONA, 16. 8.** Popularny tenor hiszpański Miguel Fleta, znany ze słych występów w Polsce, walczy po stronie powstańców w Burgos.

## DESANT NA MAJORCE

**MADRYT, 17. 8.** Minister wojny donosi: Oddziały rządowe dowodzone przez kpt. Bayo, wylądowały, mimo zaciętego oporu na Majorce. Kpt. Bayo zorganizował trzy kolumny, które działając na wyspie koncentrycznie, zajęły szereg miejscowości, wprowadzając w nich władzę rządową. Założona powstańcza została zaskoczona na lądowaniu. Wojska rządowe wzięły licznych jeńców i zdobyły dużą ilość materiału wojennego.

Oddziały rządowe udały się na lądzie w poscig z dwoma żaglowcami, na których usiłowała zbiegać grupa powstańców. Dowództwo wojsk rządowych spodziewa się zawiadnąć wkrótce stolicą wyspy Palma, jakkolwiek jest ona silnie ufortyfikowana przez powstańców.

## Warszawska giełda pieniężna

w dniu 17 sierpnia

Dewizy: Holandia 360.90; Berlin s. 213.98, k. 212.92; Bruksela 89.58; Gdańsk s. 100.59, k. 99.80; Kopenhaga s. 119.59, k. 119.01; Helsingfors s. 11.81, k. 11.75; Londyn 26.72; Nowy Jork 5.31 1/2; Nowy Jork (kabel) 5.33 i 5/8; Oslo 134.58, k. 133.92; Paryż 35.00; Praga 21.96; Stockholm 137.75; Zurych 173.28; Wiedeń s. 99.20, k. 98.80; Montreal s. 5.31 1/2, k. 5.29 1/4; Medjolan s. 42.00, k. 41.80; Marka niem. srebrna s. 149.00, k. 144.00.

Papiery procentowe: 7 proc. poz. stabil. 48.00 (w proc.); 3 proc. poz. prem. inwest. I em. 63.00; II em. 61.25; 3 proc. poz. prem. inwest. serjowa I-ej em. 77.00; II-ej em. 74.50; 4 proc. państw. poz. premjowa dolar. 47.25 — 47.50; 5 proc. poz. konwers. 46.50; 6 proc. poz. dolar. 61.00 (w proc.); 8 proc. L. Z. Komun. B. G. K. 94.00 (w proc.); 8 proc. oblig. Komun. B. G. K. 94.00 (w proc.); 7 proc. L. Z. Komun. B. G. K. 83.25; 7 proc. oblig. Komun. B. G. K. 83.25; 8 proc. L. Z. Banku Roln. 94.00 7 proc. L. Z. Banku Roln. 83.25; 5 i pół proc. L. Z. Komun. B. G. K. 81.00; 5 i pół proc. oblig. Komun. B. G. K. 81.00; 4 i pół proc. L. Z. ziemskie corja V 44.75 — 45.50 — 45.25; 5 proc. L. Z. m. Warszawy (1933 r.) 53.25 — 53.00; 5 proc. L. Z. m. Łodzi (1933 r.) 47.88; 5 proc. L. Z. m. Radomia (1933 r.) 38.75; 6 proc. oblig. m. Warszawy 6 em. 53.75.

Akcje: B. Polski 97.00; Węgiel 14.25; Lilpop 12.30; Ostrowiec 28.75. Tendencja dla dewiz niejednorodna, dla pożyczek państwowych przeważnie słabsza, dla listów zastawnych nieco mocniejsza. dla akcji przeważ-

nie słabsza. Rubel srebrny 1.55; 100 kopiejek w bilonie rosyjskim 0.72 w. obrotach prywatnych 4 proc. poz. konsolidacyjna 42.50 — 43.50. Pożyczki dolarowe w obrotach prywatnych: 8 proc. poz. z r. 1925 (Dillonowska) 60.00 — 59.75; 7 proc. poz. słaska 51.75; 7 proc. poz. m. Warszawy (Magistrat) 51.75.

## GIEŁDA ZBOŻOWA

Notowano za 100 kg.: Pszenica jednolita 21.50 — 22, zbierana 21 — 21.50, żyto 1-szy stand. 14 — 14.25, II-gi stand. 13.75 — 14, I-A stand. 14.25 — 14.50, owies I st. 14.50 — 15, I-A st. 15 — 15.25, II st. 14 — 14.50, jęczmień browarny 18 — 19, gat. I-szy 16.75 — 17.50, gat. II-gi 16.25 — 16.50, III-ci 16 — 16.25, groch polny 17 — 18, Victoria 26 — 28, lubin niebieski 11.50 — 12, żółty 14.50 — 15, rzepak zimowy 34 — 35, rzepak zimowy 34 — 35, kończyca biała surowa 70 — 80, biała bez kaniarki 10, czystości 97 proc. 90 — 110, mąka pszenna gat. I-szy wyciągowa 36 — 38, mąka pszena gat. I-A 34 — 36, gat. I-B 33 — 34, gat. I-C 32 — 33, gat. I-D 31 — 32, gat. II-A 30 — 31, gat. II-B 28 — 30, gat. II-D 25 — 26, gat. II-F 24 — 25, gat. II-G 23 — 24, mąka pszena pastwana 16 — 17, mąka żytnia gat. I wyciągowa 23.50 — 24.50, gat. I-szy do 50% 23.50 — 24.50, gat. I-szy do 65% 22.50 — 23.50, gat. II-gi 18 — 18.50, razowa 18 — 18.50, posłednia 13 — 13.50, otręby pszenne grubie 11 — 11.50, średnie 10 — 10.50, mialkie 10 — 10.50, żytnie 9 — 9.50, kuchenki 16.25 — 16.75, rzepakoko-

## Po zabawie tanecznej Zabito niewinnego gościa

We czwartek Sąd Okręgowy na sesji wyjazdowej w Łowiczu rozpatrywać będzie sprawę o zabójstwo, spowodowane zajściem na zabawie.

Dnia 5 stycznia r. b. odbywała się we wsi Świerzy, pow. łowickiego, huczna zabawa karnawałowa, na której hulała oprócz młodzieży miejscowej zaproszona młodzież ze wsi Szymanowice. W trakcie zabawy mocno podпиты żołnierze, Stanisław Guzek, gwałtownie chciał tańczyć z jedną z dziewcząt, wbrew jej woli. Na tem też rozpoczęła się awantura, która potem zamieniła się w zaciętką bójkę, gdzie z jednej strony stanęli chłopcy miejscowi, a z drugiej zwarta grupa młodzieży z Szymanowice. Przewrotny gospodarz zabawy wyrzucił wszystkich bijących się za drzwi, jednakże nawet silny mróz nie ostudził ich temperamentu.

W trakcie bójki mocno poturbowany został przez kogoś niejaki Władysław Jaros, który w odwecie zaczął rozdzielać ciosy na prawo i lewo. Ciężko ugodzony został niemniejający się prawie do bólu wieśniak, Franciszek

Workowski, którego bito pałkami, kołami, a nawet fajerką. Pod zbiorem ciosami upadł on wrzeszcząc po krótkotrwałej ucieczce. Sprawy ran, widząc upadającego, uciekli, a Workowski wkrótce potem wyzionął ducha.

Dochodzenie policyjne było niemiernie utrudnione wobec sprzecznych zeznań świadków i trudności ustalenia, kto właściwie brał udział w bójce.

Jeden ze świadków w ten sposób objaśniał, że nic w tej sprawie zeznawać nie może, albowiem od razu po rozpoczęciu się bójki schował się za towarzyszkę zabawy, o której drobniawo, jak widać, prowadzony protokół śledztwa stwierdza, że „jest ona tak rozkoźysta, że chuderlawy świadek swobodnie mógł się ją ukręcić”.

Ostatecznie, jako oskarżeni o zabójstwo staną przed sądem: Władysław Jaros i Władysław Kosiorek, a jako oskarżeni o udział w bójce zakończonej śmiercią zasiądą na ławie oskarżonych Jan Jaros i Jan Bruc. Obronę wnosi adw. Bogusław Jeziorski z Warszawy.



# Nie istnieje już w świecie Zagadnienie przełamania kryzysu gospodarczego

ale istnieje zasadniczy dla każdego państwa zosobna problem tempa poprawy

Rok 1935 zaznaczył się, jak wiadomo, poprawą gospodarczą w całym świecie. Poprawa ta rozkładła się dość równolegle na wszystkie części świata. W rezultacie dziś nie można mówić ani o kryzysie światowym, ani o kryzysie europejskim. Przepowiednie więc optymistów się nie sprawdziły. Wskaźnik wytwórczości wzięty dla całego świata wyrażał się liczbą 106, jeśli liczbą 100 oznaczał się stan produkcji w r. 1928. Zatem depresja spowodowana na przez kryzys została wyrównana.

Zagadnienie, jak przewidywać kryzys, zagadnienie, które jeszcze przed niedawnym czasem tak pasjonowało umysły ludzkie, już nie istnieje.

Jednak istnieje inne zagadnienie. Nie wszystkie kraje znajdują się w tym samym miejscu, w którym były w r. 1928. Ot choćby dwa przykłady najjaśniejsze: wskaźnik wytwórczości wyniósł w r. 1935 dla Rosji sowieckiej 367, a dla Polski 66. Tam wzrósł od r. 1928 niemal czterokrotnie, tu spadł o przeszło jedną trzecią.

Zagadnienia, wyrastającego z faktu, że poziom wytwórczości poszczególnych państw nie jest ten sam dzisiaj, co przed kryzysem, choć globalna suma produkcji światowej jest wyrównana — nie usuwa okoliczności, że obecnie wszędzie, w każdym kraju epstrzega się poprawę i postęp.

Trzeba to bowiem podkreślić, że ostatnio ruch zwykłowy w zakresie wytwórczości stał się powszechny i objął te również kraje, które jeszcze w roku ubiegłym (1935) stały poza poprawą, a nawet się cofały. Do krajów ostatniej kategorii należały państwa bloku złotego, a więc Francja, Holandia i Szwajcaria.

Otóż we Francji od początku bieżącego roku wskaźnik wytwór-

zości się podnosi, a w ostatnich kilku miesiącach wzrost produkcji i obrotów jest coraz szybszy. Francja bowiem, po okresie polityki deflacyjnej, weszła na drogę aktywizacji, z której niewątpliwie już nie zejdzie. A zamieszczone jeszcze na końcu tego roku inwestycje zbrojeniowe, jak choćby budowa tysięcy nowych samolotów, przyspieszą tylko i pogłębią linję aktywnej polityki gospodarczej.

Co do Holandji i Szwajcarii, to państwa te są rezonansem ogólnej koniunktury, jednak koniunktury już o pewnym nasileniu. Ich dochód jest następstwem wzrastającego dochodu innych państw. Szczególnie odnosi się to do Szwajcarii, w której turystyka nasila się w miarę powrotu za moźności w innych krajach. Sytuacja Holandji będzie zapewne trochę bardziej skomplikowana przez czas dłuższy, ale z powodu zmniejszenia się wymiany międzynarodowej towarów, której Holandia była beneficjentem. Ale leżące trzeba pozatem; że obniżone wskaźniki produkcji przemysłowej w Holandji jeszcze wszystkiego nie mówią. Wobec spadku cen produktów surowcowych i żywnościowych w jej bogatych koloniach, uzyskiwała ona za mniejszą objętość swego eksportu przemysłowego, tę samą objętość produktów importowanych. W tym właśnie leży tajemnica, że w okresie kryzysu stopa życia ludności w Holandji, jak zresztą w innych krajach zachodniej Europy, albo się wcale nie obniżyła, albo obniżyła tylko minimalnie. Ale to już inne zagadnienie. Wracając zaś do zagadnienia nas w tej chwili interesującego, konstatujemy, że w roku bieżącym już wszystkie kraje w świecie znalazły się na drodze poprawy gospodarczej.

Nie jest też Polska wyjątkiem w ogólnie tego powszechnego procesu poprawy. Co więcej, w ostatnich kilku miesiącach wystąpiły w Polsce pewne symptomy, które nie są tylko nasileniem ogólnego ruchu zwykłego w świecie. Wzrost produkcji stali, żelaza, cementu, spożywców węgla na celę przemysłowe jest już wyrazem planowej akcji inwestycyjnej. Pewne ożywienie w innych dziedzinach wytwórczości jest objawem nadziei, że po zerwaniu z polityką deflacyjną, tak długo jakby niewzruszalną, możliwe są też głębsze zmiany w polityce gospodarczej i ogólnej państwa.

Niemniej przeto nie rozwiązane to zagadnienie, które stało się przed krajami i państwami po ukończonym kryzysie gospodarczym. Treścią zaś tego zagadnienia jest tempo poprawy. Dla Polski zagadnienie tempa poprawy gospodarczej jest w dzisiejszych warunkach sytuacji międzynarodowej wprost zagadnieniem bytu, problemem istnienia.

Przebieg kryzysu gospodarczego przyniósł to doświadczenie, że w jego przezwyciężeniu grał rolę nie automatyzm, lecz celowa polityka gospodarcza poszczególnych państw. Nasza państwowa polityka gospodarcza zbyt późno dostrzegła to zjawisko.

Dzisiaj jednak ten błąd nie powinien być powtórzony, bo nie ulega wątpliwości, że o tempie poprawy znów nie będzie rozstrzy-

gał automatyzm, lecz celowe i planowe wysiłki państwowej polityki gospodarczej. A dla Polski tempo poprawy gospodarczej musi być tem szybsze, im większe jest nasze opóźnienie, opóźnienie to zaś jest olbrzymie.

W.

## Sukces polskich konstruktorów Polskie silniki dla zagranicy

Jedno z mocarstw europejskich, rozporządzające potężną flotą powietrzną, zwróciło się do polskich konstruktorów reprezentujących firmę „inż. W. Świątecki” w Lublinie, z propozycją zaopatrzenia aparatów bombardujących w pewien sprzęt uzbrojony polskiej konstrukcji.

Oferta obcego mocarstwa wpłynęła po doświadczeniach poczy-

nionych z aparatami bombardującymi w czasie ostatnich wydarzeń wojennych.

Jak nas informują, konstruktorzy polscy dokonali jeszcze w 1929 roku pionierskiego eksportu zbudowanego przez siebie sprzętu uzbrojeniowego dla lotnictwa bombardującego do Rumunii i innych krajów europejskich.

## Spółdzielnie zdrowia na wsi

W Sochaczewie pod Warszawą powstaje druga w Polsce spółdzielnia zdrowia na wsi. Pierwsza tego rodzaju spółdzielnia na ziemiach polskich powstała przed jakimś czasem we wsi Markowa w powiecie przewor-

skim i rozwija się pomyślnie ku zadowoleniu ludności wiejskiej.

Kasa Stefczyka przeznaczyła na fundusz zakładowy dla spółdzielni zdrowia w powiecie sochańskim 15 tysięcy złotych.

## Wycieczka oficerów francuskich do Sowiec, Polski i Czechosłowacji

W Warszawie otrzymano wiadomość, że okrętem z Havru udała się do Leningradu większa grupa oficerów francuskich. W drodze powrotnej z Sowiec oficerowie ci odwiedzą Warszawę a

następnie Pragę czeską.

Podróż oficerów francuskich ma na celu m. in. osobiste zetknięcie się z przedstawicielami armii obnośnych państw na wschodzie i w środku Europy.

## Ulica Stefana Batorego w Warszawie

Będąca obecnie w budowie ulica, biorąca swój początek od ul. Puławskiej i wiodąca do wejścia na wystawę przemysłu elektrotechnicznego, która następnie będzie przedłużona przez pole Mokotowskie na długości półtora km., nie będzie nosiła nazwy ul. Stefana Batorego, jak to podawano w prasie, albowiem ul. Stefa-

na Batorego będzie biegła równolegle do Al. Marszałka Piłsudskiego.

Ulica, której budowę ostatnio rozpoczęto, będzie mianowicie tylko łączyc ul. Puławską z przyszlą aleją Stefana Batorego. Budowa tej alci podjęta będzie w przyszłym roku.

## Samorządy poszukują kandydatów z wyższym wykształceniem

Do Związku pracowników samorządu terytorjalnego R. P., który prowadzi we własnym zakresie społeczne biuro pośrednictwa pracy, zwracają się władze poszczególnych związków samorządowych o przedstawienie im kandydatów do służby samorządowej, którzy posiadaliby wyższe wykształcenie.

Wymaganie wyższych studiów od kandydatów do służby w samorządzie pozostaje w związku z tendencjami czynników rządowych do zatrudniania w samorządzie, specjalnie na wyższych stanowiskach, pracowników, którzy mieliby za sobą odpowiednie studia prawnicze i administracyjne. Dobrze byłoby przeto, aby zrzeszenia akademickie Wyższej szkoły handlowej oraz innych uczelni, posiadających wydziały samorzą-

dowe, nawiązały kontakt ze Związkiem pracowników samorządu terytorjalnego (Al. Jerozolimska 85) i przy pomocy tego Związku starały się o angażowanie do służby w samorządzie kandydatów, posiadających odpowiednie kwalifikacje naukowe.

## Ilu ludowców manifestowało w dniu 15 sierpnia?

Według dotychczasowych danych otrzymanych przez Sekretariat Naczelny Stronnictwa Ludowego, w dniu 15 sierpnia manifestowało 505.000 uczestników w 59 powiatach. Z terenu Małopolski napłynęły dane z 16 powiatów z 275.000 manifestantów (Jarosław 60.000, Wierchosławice, Tar-

## Przegląd prasy

### REWJA SIŁ

„Wieczór Warszawski” nawiązując do manifestacji sił politycznych, jakie odbyły się w rocznicę Cudu nad Wisłą, tak je charakteryzuje:

„Manifestacje sobotnie nosiły charakter pozytywny. Wszędzie oddawano hołd armii, wszędzie deklarowano gotowość uczestnictwa w razie potrzeby w pogotowiu obronem państwa. Wszędzie dawano wyraz gotowości do udziału w odpowiedzialności za państwo, do której się wszyscy poczuwają. To jest zdobycz wysoce cenna.

W dobie zatem ciężkiego przesilenia gospodarczego i panującego niedostatku olbrzymie masy obywateli wypowiadały się w sprawach bytu i rozwoju narodu. Jest to rzecz wysoce symptomatyczna, że nie hasła gospodarcze, choć posiadają, żywą aktualność, wysuwały się na czoło, ale właśnie hasła ogólne i podstawowe. Świadczy to o wielkiej dojrzałości politycznej i narodowej naszych stronnictw politycznych i wysoce poczuciu odpowiedzialności.

Manifestacje sobotnie były wielką rewją żywych sił politycznych narodu. Wyłania się teraz kwestia, jak te siły, zwarte, zorganizowane, zdyscyplinowane — wyzyskać dla przyszłości narodu. To jest doświadczenie wyniesione z soboty, które powinno stanowić wielką troskę dla tych czynników, co ponoszą odpowiedzialność za losy kraju. Na takich siłach można budować. Trzeba tylko je umiejętnie kierować i zdołać połączyć pełne ich zaufanie.”

### W NIEPOKOJU I W POSZUKIWANIU...

Gdy z jednej strony krystalizują się coraz bardziej i wzrastają na sile grupy polityczne, reprezentujące określone ideologie i programy, gdy narastające siły opozycji mają charakter pozytywny i wysuwają cele konkretne, obóz rządzący i grupy ku niemu ciężące, wraz z „bierną masą”, idącą za tymi, którzy w danym momencie trzymają władzę w rękach, przeżywają ciężkie załamania psychiczne, niepokój, niezdeterminowanie.

Ten nastrój niepokoju, oddaje fragment naczelnego artykułu pisma pracowniczego „Jutro pracy”:

„Dlaczego ludzie są tacy niespokojni?

Dlaczego dobrzy z natury nawet stateczni ludzie szarpia się i tłuką jak zamknięte w klatce ptaki?

Dlaczego wszyscy szukają? Nieważ, pospieszenie niespokojnie, szukają?

Czego? Co pogubiono? Jakąż to burza nadciąga, czy wogóle nadciąga?

Jeszcze tak niedawno każdy pilnie rozumiał to że jego rewolucja odbyła się w roku 1926, że po rewolucji musi przyszyć okres spokojnej pracy organizacyjnej.

Jeszcze tak niedawno każdy pilnie rozumiał, że kamieniem węgielnym pod ten właśnie okres pracy organizacyjnej, jest konstytucja. Rozumiano, że to jest konstytucja na miarę szeroka nie dla grupki, a dla narodu, dla państwa.

Rządzić ma nami prawo. Okres rewolucyjny zakończony. Takby się przynajmniej wydawało. Ci co mówili — wierzyli. Ci co słuchali — nie rozumieli, albo nie wierzyli.

Zaczęły się dziwne. Życie popłynęło nie temi łóżyskami, które przygotowane. Burza nadciąga — tamy trzeszczą. Pakty, konszachty, układy, pochody, odpusty, plotki...”

### NACJONALIZM ZAKONSPIROWANY

Jednym z przejawów najbardziej znamiennych poszukiwania przez sanację jakiegoś punktu oparcia, jest między innymi coraz żywsze i coraz częściej powtarzające się przyznawanie się ludzi obozu sanacyjnego do nacjonalizmu polskiego. Zwraca na to uwagę „Warszawski Dziennik Narodowy”:

„Przedewszystkiem nasuwa się pytanie, dlaczego ci ludzie dopiero teraz przyznają się do nacjonalizmu. Mają parę dziesiątków lat życia politycznego za sobą; bardzo wiele mówili o swej ideologii, przeciwstawiając ją nacjonalizmowi. A dzisiaj, gdy już zbliża się ich starość, nagie dostrzegają, że sami zawsze byli nacjonalistami. Zdarza się czasem, że zarząd zdrowiska, chcąc zareklamować swoje wody lecznicze, zaczyna ogłaszać, że te wody są radioaktywne. Ale nacjonalizm nie jest czemś tajemniczym, jak radioaktywizm, nie jest jakimś najnowszym odkryciem. Ma już oddawna ustaloną fizjognomię i każdy powinien dawno wiedzieć, czy jest, czy nie jest nacjonalistą.

Ci ludzie ogłaszali po wojnie, że idea narodowa już spełniła swoje przeznaczenie, że mogła być dobrą w czasie niewoli, ale gdy powstało już państwo polskie, trzeba ją zastąpić szerszą ideą państwową. Albowiem w państwie polskim, prócz narodu polskiego, żyją inne jeszcze narody; nacjonalizm polski, według tego poglądu, odpycha je od państwa. W związku z tem wyłonił się pomysł przeobrażenia Polski na państwo federacyjne. Można mniemać, co się chce o tych poglądach, ale twierdzić, że one miały coś wspólnego z nacjonalizmem, może tylko ten, kto wziął rozbrat z rzeczywistością.”

Cytując liczne przykłady akcji, które nie dadzą się pogodzić z nacjonalizmem, a które po dejmował obóz sanacyjny — „Warszawski Dziennik Narodowy” wskazuje na konstytucję, jako na oczywisty dowód, przecząc obecnym oświadczeniom.

„Wreszcie kwietniowa konstytucja. Ci rzekomi nacjonalści stworzyli swoją konstytucję, bez kompromisów; a więc powinna być ona pełnym wyrazem ich ideologii. Konstytucja ta, jak wiadomo, podkreśla, że państwo polskie jest własnością wszystkich obywateli, bez różnicy wyznania i narodowości. Nie mówi ani raz o narodzie polskim, a tylko raz o państwie polskim między narodami świata. Jeżeli w tem wszystkim jest nacjonalizm, to chyba bardzo mocno zakonspirowany. Twórcy konstytucji są zawodowymi konspiratorami; ale tak zakonspirować ideę nacjonalistyczną, to już wielka sztuka.”

## Po Kasprowym — Łomnica Czesi już rąbią lasy w Tatrach

Władze czeskie przystąpiły do budowy kolejki linowej na trasie Tatrzańska Łomnica — szczyt

Łomnica, której długość ma wynosić 6 km. 618 m.

Na całej trasie projektowane są 4 stacje, z których początkowa ma być zbudowana w Tatrzańskiej Łomnicy obok hotelu Praga. Druga na wierzchołku 1157, trzecia przy Kamiennym Stawie, ostatnia na szczycie Łomnicy.

Budowa kolejki trwa już od kilku tygodni. Dotychczas została ukończona praca nad wyrębem i oczyszczeniem przestrzeni na całej trasie i dokonuje się obecnie ustawienia słupów, które mają podtrzymywać linę.

Budowa pierwszych dwu stacji ma być ukończona bieżącego roku, zaś ukończenie dalszych dwóch ma nastąpić do końca sezonu letniego 1937. Przy budowie tej zatrudnionych jest 250 osób.

## Balon „Legjonowo” wylądował pod Brześciem

Balon „Legjonowo”, który starował w sobotę z pl. Piłsudskiego, wylądował w małej wiosce pod Brześciem na rżysku, około godz. 14-ej.

Trzygodzinny lot swój odbył balon w jaknajpomyślniejszych warunkach. Pogoda była doskonała, wiatr łagodny.

Balon pilotował mjr. Mazurek, towarzyszył mu sierżant Nowicki.

## Ujęcie bandy szantażystów

WILNO, 17. 8. (Tel. wł.). Brygada K. O. P.-u w Wilnie zlikwidowała bandę szantażystów, podających się za konfidentów władz skarbowych, którzy rozwijali na terenie miasta wśród światła przemysłowego intensywną akcję.

Aresztowano 5-ciu szantażystów, ze znanym złodziejem, Wójcikiem, na czele.

## Na marginesie

## Gest olimpijski

Żydzi nie lubią Trzeciej Rzeszy. Kiedyś spróbowali bojkotu gospodarczego — ale „sankcje” zawiodły. Z okazji Olimpiady zorganizowano bojkot wiadomości ze stadionu olimpijskiego. Dla demonstracji. Ale też nie wytrzymali. Poważna prasa żydowska wołała wybrać interes, niż strusia politykę. Wielkie dzienniki żydowskie wylały się z posłuszeństwa. Czeigodnie żydy, harulujące z Niemcami Hitlera od tyłu, zainscenizowały przeciw nim naganę. Wymieniono komplementy. „Łajdactwo” i „zdrada” to były podczas „polemiki” słowa prawie uprzejme.

Olimpiada jednak odbyła się. Przybyli zawodnicy z 55 państw. I zwyciężyła antysemicka Trzecia Rzesza, bijąc nawet U. S. A. Kłótnia żydów stała się błogosławieństwem dla swastyki. Nie może tego przeboleć „Nasz Przegląd”, który na zamknięcie olimpiady zdobył się na takie łaskawe uwagi.

Przebieg kryzysu gospodarczego przyniósł to doświadczenie, że w jego przezwyciężeniu grał rolę nie automatyzm, lecz celowa polityka gospodarcza poszczególnych państw.

Przedstawienie teatralne z udziałem najwyższych czynników niemieckich, zwane dla pretekstu Olimpiadą, która w rzeczywistości stanowić winna wykwit demokracji i liberalizmu zostało zakończone. Względem zasadniczo powstrzymują nas od omówienia tej imprezy, obliwiającej w momencie na terenie sportowym międzynarodowym niespotykane. Wycofanie się państwa na Olimpiadzie dotychczas nie miało precedensu i świadczy o ogólnym nastawieniu organizatorów do tej wielkiej imprezy, która zagłuszona została rykiem tłuszczy, codziennie okupującej z rozkazu władz, trybuny olimpijskie.

Krzewienie zdrowego humoru nie jest w Polsce zakazane. Pano wie sjonisci, bravo!

(el. s.)

## Przeciwko dzikiej zabudowie naszych osiedli

Fatalna zabudowa wielu miast w Polsce, nie wyłączając nawet Gdyni i powstawanie wielu nowych osiedli, których rozplanowanie jest raczej karykaturą, miały swą przyczynę między innymi w przestarzałych przepisach budowlanych. Dotychczasowe braki usunęło znówelizowanie prawa budowlanego.

Odpowiednia nowela zawiera cały szereg doniosłych postanowień. Tak np. przepisy dotychczasowe nie regulowały sprawy zakładania nowych osiedli i nie zajmowały się uregulowaniem zabudowania obszarów, położonych poza obrębem osiedli. Ponieważ

pod pojęciem osiedla w myśl art. 6 prawa budowlanego rozumieć należy skupienie przynajmniej 10 budynków mieszkalnych, przeto zgodnie z literą dotychczasowych przepisów, nie można było sporządzać planów zabudowania dla obszarów, na których nie istniało skupienie co najmniej 10 budynków, ani też wydawać miejscowych przepisów budowlanych dla obszarów, zabudowanych w ten sposób, że budynki mieszkalne nie tworzą takich skupień.

Powyższą lukę usuwa nowela, która uzupełnia art. 1 prawa budowlanego







# Wiadomości z Olimpiady

## Salwy armatnie obwieściły światu Zamknięcie XI Olimpiady

BERLIN, 16. 8. W niedzielę wieczorem nastąpiło uroczyste zamknięcie XI-iej olimpiady w Berlinie.

Na stadionie, wobec 100 tysięcy widzów, w obecności kanclerza Hitlera i międzynarodowego komitetu olimpijskiego z hr. Baillet-Latour na czele, ustawiły się wszystkie drużyny ze sztandarami, frontem przed trybuną honorową. Poszczególne drużyny ustawiły się według kolejności, przy-

jętej na otwarciu olimpiady, t. j. pierwsze miejsce zajęła drużyna Grecka, następnie wszystkie inne drużyny według alfabetu niemieckiego, a na końcu Niemcy.

Prezydent międzynarodowego komitetu olimpijskiego hr. Baillet-Latour, wśród zupełnie ciszy, ogłosił w imieniu komitetu, że XI igrzyska olimpijskie są zamknięte i wezwał młodzież całego świata na XII-te igrzyska w Tokio w 1940 r. Zamykając olimpia-

dę przewodniczący międzynarodowego komitetu olimpijskiego podziękował niemieckiemu narodowi i jego wodzowi oraz stolicy Rzeszy za wzorowe przeprowadzenie igrzysk.

Po odegraniu (chóry i orkiestra) pieśni Beethovena zdjęto sztandary poszczególnych państw z masztów, a w końcu, na komendę, spuszczone również z głównego masztu sztandar olimpijski. Baterie armat, ustawione na wieżach, oddały salwy honorowe, obwieszczające zamknięcie olimpiady. W końcu uroczystości zgłoszono zniech olimpijski, który pisał przez 16 dni nad stadionem.

Ta ostatnia uroczystość odbyła się przy dźwięku dzwonów. Nad masztami zwycięzców umieszczono równocześnie trzy sztandary: niemiecki, grecki i japoński z napisami „Ateny 1896“, „Berlin 1936“, „Tokio 1940“.

Burmistrz Los Angeles wręczył zdjęty sztandar olimpijski przewodniczącemu międzynarodowego komitetu olimpijskiego, który skolei przekazał sztandar komisarzowi m. Berlina dr. Lippertowi na przechowanie na okres 4-eh lat, aż do następnej olimpiady w Tokio.

## Srebrny medal dla Polski zdobyli jeźdźcy w konkursie Militari

BERLIN, 16. 8. W niedzielę jeźdźcy polscy odnieśli nowy duży sukces, zajmując w ogólnej klasyfikacji konkursu Militari drugie miejsce i zdobywając srebrny medal olimpijski.

Niedzielną konkurs skoków, stanowiący ostatnią część konkursu ujeżdżania konia (Militari) odbył się na głównym stadionie olimpijskim, zapelnionym niemal całkowicie przez 100-tysięczne tłumy widzów.

Do próby startu 28 jeźdźców. Na parcourse stało 12 przeszkód niezbyt łatwych, a w niektórych wypadkach skomplikowanych. Najzłożliwszą była przeszkoda, ustawiona na środku holskiej, złożona z płotów. Skakano przez tę przeszkodę dwukrotnie, przyczem jeźdźcy zajeżdżali w teren ogrodzony płotkami przed przeszkodą, z którego jednak nie wolno było skakać, lecz trzeba było konia zawracać spowrotem w teren nieogrodzony. Parcourse ukończył bez błędów zaledwie 3 jeźdźców, mianowicie por. Granjen (Dania) w czasie 110 sek. rtm. Kulesza na Tosce w 112 sek. i rtm. Neumeister (Austria) 112,8 sek. Wyczytn rtm. Kuleszy stadion powitał huraganem oklasków.

Rtm. Rojewicz stracił 2 przeszkody, otrzymując 20 punktów karnych i przebieg parcourse w 115,8 sek. Rtm. Kaweck, wjechał w rów z wodą, otrzymując 40 punktów karnych — uzyskał czas 122,4.

Konkurs ten, mimo niezbyt ciężkich przeszkód, obfitował w dramatyczne momenty o bardzo silnym napięciu nerwowym. Niemiec por. Vonckenheim startował ze zlaną wczoraj ręką. Przed czwartą przeszkodą koń ślizgał się po mokrej trawie i pewnym momencie zwał się wraz z jeźdźcem na ziemię. Koń leżał przez 2 minuty, nie mogąc się podnieść, a jeździec niewiele mógł pomóc mu, mając zlaną rękę. Przy pomocy kilkunastu żołnierzy postawiono konia na nogi. Vonckenheim dosiadł go i pogalopował dalej. Bieg ukończył, mając 36,75 punktów karnych w czasie 181,8. Był to niewątpliwie wspaniały wyciecznik niemieckiego kawalerzysty, graniczący z bohaterstwem poświęceniem się dla utrzymania całości drużyny.

## Polska na 19-tem miejscu na olimpiadzie

Na igrzyskach olimpijskich, jak wiadomo, niema oficjalnej klasyfikacji. Licząc jednak za złoty medal olimpijski 3 pkt., za srebrny 2 pkt., a za brązowy medal 1 punkt, otrzymamy następującą klasyfikację poszczególnych państw. (W klasyfikacji tej nie jest uwzględniony olimpijski konkurs sztuki sportowej):

1) Niemcy	175 pkt.
2) Ameryka	124 pkt.
3) Włochy	47 pkt.
4) Finlandia	30 pkt.
5) Francja	30 pkt.
6) Węgry	37 pkt.
7) Szwecja	35 pkt.
8) Japonia	34 pkt.
9) Holandia	30 pkt.
10) W. Brytania	29 pkt.
11) Austria	27 pkt.
12) Szwajcaria	26 pkt.
13) Czechosłowacja	19 pkt.
14) Kanada	14 pkt.
15) Argentyna	13 pkt.
16) Estonia	13 pkt.
17) Norwegia	11 pkt.
18) Egipt	10 pkt.
19) Polska	9 pkt.
20) Dania	7 pkt.
21) Turcja	4 pkt.
22) Indie	3 pkt.
23) Nowa Zelandia	3 pkt.
24) Łotwa	3 pkt.
25) Meksyk	3 pkt.
26) Jugosławia	2 pkt.
27) Rumunia	2 pkt.
28) Połudn. Afryka	2 pkt.
29) Belgia	2 pkt.
30) Australia	1 pkt.
31) Filipiny	1 pkt.
32) Portugalia	1 pkt.

## Polacy wygrali z tenisistami Węgier

Mecz tenisowy Polska — Węgry, rozegrany w Warszawie, zakończył się zwycięstwem zwycięstwem Polski w stosunku 5:0.

W niedzielę Tarlowski pokonał Dallosa 6:2, 6:0, 6:3, a Tłoczński wygrał z Szegim 9:7, 6:1, 6:1.

Drugi moment dramatyczny zażądał ten start majora Semoffa. Jeździec ten zmógł parcourse przez co został wydzwoniony i zdekompletował w ten sposób drużynę bułgarską, która była poprzednio na drugim miejscu z niewielką ilością punktów przed Polską. Polacy mieli ciężką chwilę przy starcie nerwowego kpt. Kaweckiego na Bambino, który po nieszcześliwym wylamaniu i wjechaniu w wodę na 9-iej przeszkodzie był na drodze do zmylenia parcourse, w ostatniej jednak chwili jeździec spostrzegł właściwą trasę i pogalopował prawidłowo, zapewniając Polsce zdobycie srebrnego medalu w tak niesłychanie ciężkiej konkurencji i nieprawdopodobnie ciężkich warunkach, jakie temu konkursowi towarzyszyły.

Ostatecznie w klasyfikacji zespołowej pierwsze miejsce zdobyli Niemcy 676,65 pkt. karnych, 2) Polska — 981,7 pkt. karnych, 3) Anglia — 9,199,5, 4) Czechosłowacja.

Indywidualnie na pierwszym miejscu stanął Niemiec rtm. Stuhendorf na koniu Nurm, mając 37,3 punkty karnych, 2) kpt. Thomson (Stany Zjedn.) — 99,9 pkt., 3) kpt. Lundt (Dania) — 102,2, 4) Granjen (Dania), 5) kpt. Endroedy (Węgry), 6) rtm. Lippert (Niemcy), 7) kpt. Scott (Anglia), 8) por. Mvllus (Szwajcaria), 9) kpt. Malakceff (Bułgaria), 10) por. van Stjensvaerd (Szwecja), 11) jeździec cywilny Cahn (Holandia), 12) Rojewicz na Arletnie. Z pozostałych Polaków: rtm. Kaweck na Bambino zajął 19-e miejsce, a rtm. Kulesza na Tosce 20-e.

Ostatnią konkurencją w olimpijskich zawodach hipicznych był konkurs skoku przez przeszkody o t. zw. Puchar Narodów. Na 18 drużyn, zapisanych do konkursu, bieg w całości ukończyło zaledwie 5 zespołów. Zaden z jeźdźców nie ukończył biegu bez punktu karnego.

W ostatecznej klasyfikacji pierwsze miejsce i złoty puchar olimpijski zdobyła ekipa niemiecka, mając 44 pkt. karne. W skład tej drużyny wchodził rtm. Barnekhoff por. Hasse i rtm. Brandt. Drugie miejsce zajęła ekipa holenderska. Trzecia Portugalia, czwarta Szwajcaria, piąta Japonia.

Z polskich jeźdźców na 19-iej przeszkodzie siedzi bez błędów, na 18-iej przeszkodzie koń wylał trzykrotnie, wobec czego por. Gutowski został wydzwoniony. Por. Komorowski ukończył parcourse, otrzymując 47 i pół pkt. karnego. Rtm. Sokolowski, po trzykrotnym wylamaniu został wydzwoniony.

W klasyfikacji indywidualnej najlepiej wypadli por. Kurt Hasse oraz por. Rang (Rumunia). Obaj jeźdźcy mieli po 4 pkt. karne, wobec tego zarządzone dodatkowa rozgrywkę, w której wobec lepszego czasu pierwsze indywidualne miejsce i złoty medal otrzymał por. Hasse. Drugie miejsce i srebrny medal przypadł por. Rangowi.

O brązowy medal i trzecie miejsce odbyła się rozgrywka między 3-ma jeźdźcami. Jako pierwszy jechał p. Van der Meersch (Belgia) bez błędów w czasie 69 sek., jako drugi — por. Ragusa (St. Zjedn.) przebiegł w czasie 62,2, otrzymując 4 pkt. karne. Wreszcie rtm. Platty (Węgry) uzyskał czas 62,3 sek. zdobywając temsamem brązowy medal olimpijski.

## Mistrzowie bokserscy

Późnym wieczorem zakończył się turniej olimpijski w boksie. Mistrzostwa i medale w poszczególnych wagach zdobyli następujący pięściarze: Waga musza: 1) Kaiser (Niemcy), 2) Matta (Włochy), 3) Laurie (Ameryka), Waga kogucia: 1) Sergio (Włochy), 2) Wilson (Ameryka), 3) Ortiz (Meksyk), Waga piórkowa: 1) Casanova (Argentyna), 2) Catterall (Pd. Afryka), 3) Miner (Niemcy), Waga lekka: 1) Harangi (Węgry), 2) Stepulov (Estonia), 3) Agren (Szwecja), Waga półśrednia: 1) Suvio (Finlandia), 2) Murach (Niemcy), 3) Petersen (Dania), Waga średnia: 1) Despeaux (Francja), 2) Tiller (Norwegia), 3) Villareal (Argentyna), 4) H. Chmielewski (Polska), Waga półciężka: 1) Roger Michelot (Francja), 2) Richard Vogt (Niemcy), 3) Risigione (Argentyna), Waga ciężka: 1) Runge (Niemcy), 2) Lovell (Argentyna), 3) Nilsen (Norwegia).

## Noji pobił Murakoso Sukcesy Polaków w Bernie

BERN, 16. 8. Na międzynarodowych zawodach lekkoatletycznych w Bernie startowali: Noji, Kucharski i Turczyk. Mimo bardzo silnej konkurencji Polacy odnieśli duży sukces, zajmując pierwsze miejsca w swych konkurencjach.

Największy sukces odniósł Noji, który na 5.000 mtr. uzyskał czas

14:49,8 sek., bijąc słynnego Japończyka Murakoso i rewansując się mu w ten sposób za dwukrotne porażki w Berlinie.

Na 800 mtr. Kucharski uzyskał czas 1:57,8, bijąc Japończyka Aochi. Trzecie zwycięstwo odniósł Turczyk w oszczepie, osiągając wynik 60,60 mtr.

## Wiadomości z toru

## Zakończenie sezonu łódzkiego Dzień faworytów

Ostatni dzień sezonu odbył się przy pięknej pogodzie. Okazało się, że Łódź zaczęła się ostatnio coraz więcej interesować wyścigami, bowiem publiczności bywało coraz więcej.

Bira zawsze traciła na każdym płocie, jednak na prostej łatwo minęła Kropidło.

Paiva po dobrym przyjęciu startu przeprowadziła gonitwę z miejsca do miejsca.

Hate Toi po raz pierwszy prawdopodobnie biegła w tak mizernym jak wczoraj towarzystwie. Gonitwę wygrała łatwo od Helenki i Olimpijki.

5.000 dla dwulatków. Poprowadził stawkę Pommer. Na prostej finiszem wyszedł na drugie miejsce Le Picador. Nagroda im. „Przesa”. Gonitwę wygrał bardzo łatwo, znajdujący się w wyjątkowo dobrej kondycji Amor II. Poprowadził gonitwę Amor, którego po przejściu około 400 m. minął

## Wyniki gonitw: z dnia 15 sierpnia

Gon. 1. Dyst. 2400 m. Nagroda 800 zł. Płoty. 1) Bira, i. Wojtkowiak, 2) Kropidło (11), 3) Admonia (79), 4) Epoka (78,5). Wycof.: Ogarek, Etoile II i Garufa Wygr. w 3 m. łatwo o 1 dług. Tot. 8,50, fr. 5 i 5.  
Gon. 2. Dyst. 1100 m. Nagroda 1800 zł. 1) Paiva, 2) Kusznieruk, 2) Rezeda (9,5), 3) Sapernier (28). Wycof.: Byczyna i Perwszy Konsul Wygr. w 1 m. 10 sek. łatwo o 4 dług. Tot. 11.  
Gon. 3. Dyst. 2400 m. Nagr. 800 zł. 1) Hate Toi, 2) Szymański, 2) Helenka (48), 3) Olimpijka (34), 4) Ławica (60), 5) Salvator (86). Wycof.: Lutecja, Admonia i Wizzard Wygr. w 2 m. 45 sek. łatwo o 2 dług. Tot. 7,50, fr. 6,50 i 8,50.  
Gon. 4. Dyst. 1200 m. Nagr. 5.000 zł. 1) Pommer, 2) Fomienko, 2) Le Picador (22,5), 3) Nur (21,5), 4) Pozyedon (7). Wygr. w 1 m. 15 sek.

## Sprawa Idzikowskiego i Michalskiego dopiero w końcu bież. roku

Sledztwo w głośnej sprawie łobkowskiej b. posła Idzikowskiego i Michalskiego, którzy przebywają na wolności za wysokimi kaucjami, znajdzie się na wokandzie sądowej dopiero w końcu roku bieżącego.

## Niewesołe refleksje Sport polski nie zdał egzaminu na igrzyskach olimpijskich

Berlin, 16 sierpnia.

Za kilka godzin zgśnie ogień olimpijski, który w ciągu 16 dni igrzysk olimpijskich przyswiecał czerwonym płomieniem bezkrawej walce narodów na arenie olimpijskiej. Zamyka się karta dziejów XI-ych igrzysk olimpijskich. Warto zastanowić się więc jaki dorobek wywozi z Berlina polska ekspedycja olimpijska.

Wynik nie wypadł dla Polski pomyślnie. Przysnąć się musimy do tego otwarcia, że w wyścigu o medale olimpijskie zostaliśmy zdystansowani o wiele długości. Wieloletni już bądź co bądź okres pracy na niwie sportowej wykazał, że daleko nam jeszcze do poziomu już nietylko na miarę światową, ale nawet i europejską.

375 razy powiewały na masztach olimpijskich flagi państwowe za jedno z trzech pierwszych zwycięstw na igrzyskach. Białoczerwona flaga brała w tem udział, wstyd powiedzieć, — pięć razy. Trzykrotnie kobiety ratowały honor sportu polskiego.

Gospodarze, którzy wygrali olimpiadę, zdobyli 76 medali, w tem 27 złotych (dane do przedostat-

niego dnia olimpiady), tyleż razy powiewał czerwony sztandar ze swastyką na masztach olimpijskich.

Ani jednego złotego medalu, a tylko 2 srebrne i to dzięki paniom, zdobywa Polska na igrzyskach. Zdystansowali nas nawet Czesi, Egipcjanie i Argentyńczycy, Estończycy i Holendrzy, Turcy i Węgrzy, państwa północne, nie mówiąc o „potentatach w tej dziedzinie życia, Niemcach i U. S. A.

Wiele, wiele państw stoi jeszcze przed nami na tej liście klasyfikacyjnej dorobku sportowego narodów. Każde z nich potrafiło wyspecjalizować się w jakiejś gałęzi sportu, gdzie skoncentrowało swe siły i wykazało swą wyższość nad innymi. Polska takiej specjalności nie tylko, że nie ma, ale, nawet w olbrzymiej większości sportów wykazuje poziom niższej przeciętności.

Sport polski potrafił wychować sobie Lokajskiego, ale kiedy ten Lokajski w gorące przygotowań olimpijskich nadwyrężył sobie rękę — zostaliśmy osamotnieni w gałęzi sportu reprezentowanej przez niego. Za kilkoma względnej przeciętności asami jest pustka tak dalece, że kiedy przyszło nam wziąć udział w walce narodów na arenie olimpijskiej i kiedy kontuzje pozabierały nam tych, na których jak na filarze opierał się dotąd sport polski, nie byliśmy w stanie wystawić rezerw, bo ich nie posiadamy.

Wiele gałęzi sportu nie obsadziliśmy na igrzyskach, bo albo nie mamy o nich pojęcia, albo jesteśmy tak słabi, że bez zdecydowanej kompromitacji nie mogliśmy się tu ruszyć. Forsujemy pilkę nożną z uporem godnym lepszej sprawy, innych pięknych sportów z niezrozumiałych powodów unikamy.

Olimpiada w Berlinie wykazała dobitnie słabość naszego sportu. Kierownicy wychowania fizycznego w Polsce na podstawie smutnych doświadczeń wyniesionych z batalii olimpijskiej, będą musieli wiele godzin poświęcić na to, aby zastanowić się nad przyczynami słabości sportu polskiego. Faktem jest niezbitym, że mechanizm naszego sportu nie funkcjonuje należycie, coś tam brak w jego maszynierii, szwankuje koordynacja jego części.

Wiele pieniędzy ze szkatuły społeczeństwa idzie na t. zw. sport reprezentacyjny. Nie zamydlajmy sobie oczu, nasz sport re-

prezentacyjny nie stoi na poziomie europejskim i to nie tylko pod względem suchych wyników na boisku, bieżni, pływalni czy torze wioślarskim lub kolarskim. Brak mu karności, dyscypliny i powagi. A wzięwszy ogólnie — dobrej organizacji.

Nigdy nie zdążymy w wyścigu olimpijskim narodów, jeśli nasz sport reprezentacyjny nie będzie oparty na masach i jeśli kontuzja jednostki pozbawi nas wogóle możności reprezentowania w danej gałęzi sportu czy konkurencji. Na miejsce urojonej czy istotnej choroby grymasnego zawodnika musimy mieć cały zastęp innych zdrowych, a przedewszystkiem ambitnych. Oparcie się o t. zw. asów jest krótkowzroczną polityką, które mści się przy okazji próby sił nerwów. Niemcy nie mieli w swojej reprezentacji asów, ale mieli cały zastęp ludzi świadomych swego celu.

W przygotowaniach olimpijskich sportu polskiego było moc obozów różnego rodzaju. Trwały one do ostatniego dnia wyjazdu do Berlina, na niektórych prac była tak zapamiętała i źle zrozumiana, że nadrywały się ścięgna, nadwalały siły i malała energia. A kiedy przyszedł dzień decydującej rozgrywki, dzień, którego termin znany był od 4 lat — sport polski stanął do niego bądź jeszcze nieprzygotowany, bądź przetrenowany, kontuzjowany, z ponaciągami ścięgna i t. d.

A jak było w Niemczech?

Gospodarze wykazali dobry zmysł organizacyjny. Na miesiąc przed olimpiadą forma sportu niemieckiego była szczytowa, obozy zwinięto i olimpijczycy musieli wracać do swych domów, do zwykłej pracy z tym jedynie nakazem, aby utrzymać swą formę. Bilety na wyjazd do Berlina przysłano wszystkim olimpijczykom niemieckim pod ich prywatnymi adresami. Mistrzyni olimpijska Niemiec w oszczepie, Fleischer, jeszcze na 2 dni przed wyjazdem na olimpiadę, sprzedawała kiełbaski w sklepie swego ojca we Frankfurcie nad Menem. — Przerwa miesięczna była konieczna i jakże okazała się skuteczną dla Niemiec. Z innym zapałem stawali Niemcy do walki na arenie olimpijskiej.

Polscy olimpijczycy byli prześcieny sportem, zmęczeni i kontuzjowani jeszcze przed wyjazdem z kraju, na obozach, toteż na igrzyskach nie starczyło im i sił i zdrowia i zapału.

Z. WEISS

## Strajk w „Vita i Krakowskie” trwa Bezskuteczna interwencja inspekcji pracy

Wobec przedłużania się strajku w Tow. „Vita i Krakowskie” podjął interwencję okręgowy inspektor pracy, p. Grygotajtyś. Po odbyciu konferencji z dyr. Kożłowskim inspektor pracy wezwał przedstawicieli Związku Pracowników Ubezpieczeniowych i delegację strajkujących, którym oświadczył, że dyrekcja Tow. uchyliła się w obecnych warunkach od rekowań, zaś redukcji cofnąć nie może, gdyż odczuwalność są konieczne.

W odpowiedzi delegacji Związku przedstawili dokładny stan uposażenia w Tow., stwierdzając m. inn., że wynagrodzenia sześciu członków dyrekcji wynoszą około 120 tys. zł. rocznie, zaś wynagrodzenia 45 pracowników w Warszawie 158 tys. zł. rocznie. W tym stanie rzeczy czynienie 60 tys. zł. oszczędności na personelu jest nieczuwasadnione i wyrażnie krzywdzące. Wobec tego, że przed wybuchem strajku dyrekcja wogóle nie chciała rokować, a obecnie nie chce rokować dopóki strajk trwa, odpowiedzialność za wytworzoną sytuację obciąża całkowicie dyrekcję Tow. Zamykając konferencję p. insp. Grygo-

lajtys stwierdził, że narazie interwencja jego jest zakończona.

Dwa dni świąteczne ubiegły przy ulicy Jasnej w zupełnym spokoju. Dzięki serdecznej opiece wielu ośrodków pracowniczych, a w szczególności B. G. K., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i t. p. zaprowiantowanie było dostateczne. Delegacje licznych związków i ugrupowań odwiedzały strajkujących, życząc im wytrwania.

Na wtorek zapowiedziane zostało walne zgromadzenie, na którym zgłoszony będzie wniosek o przeprowadzenie strajku demonstracyjnego we wszystkich towarzystwach ubezpieczeń.

## Samolot

im. gen. Dreszera  
Jak się dowiadujemy, dla uczczenia pamięci pierwszego inspektora obrony powietrznej państwa, ś. p. gen. Orlicz-Dreszera, który zginął w tragicznej katastrofie pod Orłowem, ufundowany ma być samolot bojowy jego imienia. Zbiórkę funduszu na ten cel przeprowadza organizacja „Legi Morskiej i Kolonjalnej.”



# Pierwszy lot przez la Manche

## Ze wspomnień Blériot'a

Nestor lotników francuskich Blériot, na krótko przed śmiercią dokonał korekty swoich wspomnień, które stanowią jedną z rozdziałów jego monumentalnego dzieła, o lotnictwie.

Przełot przez kanał, to była nagroda za dziesięć lat wysiłków, pracy i zmagania się z przeciwnościami. Podkreślam to, gdyż chcę, żeby młodzież współczesna nauczyła się cenić cnotę wytrwałości i cierpliwości.

Już jako słuchacz Ecole Centrale rwałem się do lotu, lecz trzeba było tłumić te szalone porwy, boby mnie uznano za wariata.

Blériot opowiada dalej, o trudnościach, jakie musiał zwalczać, o niechęci i sceptycyzmie ludzi, którym się zwierzył ze swych marzeń. Nikt nie chciał wierzyć, w możliwości powiatrycznych podróży. Wyśmiewano młodego zapaleńca. Lecz Blériot nie dawał za wygraną.

Postanowił dowieść wyższości jednoplatawca nad dwu płatowcem i dopiął swego.

Jednoplatawiec Blériota najmniejszą odbiegł od pierwotnego wzoru, jakim dla konstruktorów jest — ptak, ale ten pierwszy blériotowski aparat z roku 1899, za nadto przypominał metalowego ptaka, o ruchomych skrzydłach. Trzeba było pomyśleć o innym systemie. W 1901 r. z warsztatów Blériot'a wyruszył nowy samolot, typu Langley — Wright, ale rychło poszedł na szmelc.

### PIERWSZY SPACER NAD SEKWANĄ

Blériot pracuje oddał wspólnie z Voisin'em. Nowy aparat holowany przez motorówkę, odbył w r. 1905 pierwszy spacer nad Sekwaną. Próba skończyła się fatalnie. Aparat stracił równowagę i wpadł do wody. Następnego roku odbyły się nowe, równie niefortunne próby z innym samolotem na jeziorze Enghien.

Po rozejściu się z Voisin'em, Blériot zamknął się w warsztacie badań aeronautycznych i tam zbudował piąty typ podobny, ładujący do kaczki z rozwiniętymi skrzydłami. Jedwabny powleczony lakierem brzuch osłabiałego ptaka zawierał motor 24 HP i kabiny pilota. Powierzchnia skrzydeł wynosiła 13 metrów kwadratowych. Sporządzone one były z drzewa, obciągniętego pergaminowym papierem. W tyle mieściło się śmigło z miedzi i aluminium.

Cieężar razem z pilotem nie przekraczał 236 kilogramów. Ca-

łość spoczywała na podwoziu, zaopatrzone w dwa koła od roweru.

### KACZUSZKA

Pierwszy lot na „Kaczuszkę” odbył się w Bagatelle dnia 21 marca 1907 roku, lecz słabe koła załamały się przy starcie. Wiatr przechylił cały samolot na prawą stronę. Podczas powtórnej próby odłamało się śmigło. Pomimo to, Blériot nie stracił rezonu. Naprawiwszy uszkodzenia, ponowił próbę i zdołał wzbicić się na wysokość 60 metrów. W parę dni później osiągnął szybkość 50 kilometrów na godzinę, ale 19 kwietnia aparat skapotał podczas lądowania.

Blériot wyrzuca „Kaczuszkę” i buduje nowy aparat „Blériot IV”, typu Langley, przypominający kształtem długą wałkę, o nieruchomych skrzydłach.

I tym razem nie osiąga zadawalających wyników. Największym skokiem było „ustabilizowanie” aparatu. Pierwsze blériotowskie samoloty przewracał lada podmuch wiatru. Wreszcie, za jedenastym razem konstruktor odczekał pełną pierś. „Blériot XI” obudził zachwyt brodatych elegantów w cylindrach i dam w olbrzymich kapeluszach, gdy w r. 1908 zaprezentowano go na wystawie aeronautyki.

Lecz i wówczas uśmiechano się sceptycznie, na wieść o projektowanym locie nad morzem. Ten „Blériot XI” miał 8 metrów długości, zaokrąglone skrzydła, powleczone nieprzemakalną tkaniną, miały 7 metrów kwadratowych powierzchnię. Motor R. E. P. 30 H. P. zastąpiono motorem nżani 25 H.P.

### CORAZ WYŻEJ

Podczas pierwszej próby, złamał się koła, ale w kilka dni później podczas silnego mrozu, Blériot wznosił się, na 200 metrów. Stopniowo osiągał coraz większą wysokość (maksimum 700 metrów). W marcu odbył dwukilometrowy „spacer”, a już podczas pokazów w Donai na innym aparacie (Blériot XII), wzblił się w niebo wraz z kilku pasażerami i przeleciał 47 kilometrów w 47 minut. W lecie 1909 roku Blériot padł ofiarą wypadku. Podczas lotu, wybuchł pożar w aparacie i lotnik poparzył sobie nogi. Pomimo to, nie odłożył projektowanej „wyprawy” na kanał La Manche. „Daily Mail” ofiarował na ten cel 25 tysięcy franków. Do Calais przybył o kulach i zabrał się do montowania maszyny, w przewiozonym hangarze, skleconym z

drzewa i płótna.

— Nie byłem jedynym kandydatem — opowiada Blériot — oprócz mnie brali udział w turnieju Anglik Seymour i hr. Lambert (który odbył pierwszy lot nad wieżą Eiffla) oraz słynny Latham, na swym aparacie „Antoinette”.

Latham zdołał przelecieć 50 kilometrów nad morzem, lecz w pewnej chwili motor odmówił posłuszeństwa i aparat osiadł na wodzie. Uratowała go załoga kontrtorpedowca. Zamówiono nowy aparat. Nie było więc chwili do stracenia. Ale wiatr był przeciwny. Rany na nogach dokuczały mi bardzo, nerwy miałem rozbite — dość się przecież zamęczyłem w ciągu tylu lat. Zdołałem wprawdzie przekonać niedowierców o wyższości jednoplatawca, czy jednak los przeciwny znowu nie stanął mi na drodze, w postaci nieprzewidzianej zapyry...

Wreszcie w nocy z 24 na 25 lipca 1909 roku, obudzono mnie o świcie, w hotelu w Calais. Tymczasem moi współpracownicy i Anzani, konstruktor motoru, już się krzątali na lotnisku.

Na szczęście, w przeciwnieństwie do Lathama nie budziłem zaniepokojenia, więc mój obóz wolny był od gapiów, którzy z reguły przypierali szturm do obozu Lathama. Ludzie wierzyli w niego. Wielki lotnik zgóry został pasowany, na zwycięzcę turnieju, każdy więc chciał być obecnym podczas jego startu. Na mnie nie zwracano wcale uwagi. Zresztą ktoś mógł przypuszczać, że rany inwalida będzie miał odwagę puszczać się w ryzykowną podróż.

### START

— Przed startem odbyłem krótki próbny lot, gdyż chciałem uprzedzić Lathama o tem, że i ja zamierzam wziąć udział w turnieju. W owych czasach radio nie rozgłaszało „ostatnich komunikatów”.

O godzinie 4-ej, na znak dany białą chorągiewką przez Leblanc, wystartowałem i zacząłem się stopniowo podnosić coraz wyżej. Po chwili przeleciałem nad wydumą, na której stał mój przyjaciel, machając rękami. Miałem teraz nad sobą niebo, a niżej — spienione morze.

Rzecz dziwna. Odzyskałem zupełny spokój. Nie odczuwałem najmniejszego wzruszenia. Nie miałem czasu kontrolować swych myśli. Później dopiero oświadczyłem sobie, na co się narażałem...

### BEZ BUSOLI

Nie miałem przy sobie busoli, dość.

więc starałem się nie poruszać steru nogami, gdyż bałem się zbłądzić. W ciągu piętnastu minut leciałem naoslep. Kontrtorpedowiec „Escopette” pozostał daleko w tyle. Pozbawiony przewodnika, poczułem się nagle prze raźliwie osamotniony.

I oto nagle, na horyzoncie wyłania się z morza szary, podłużny kształt. Jestem już pewny zwycięstwa. Samolot leci z szybkością 60 kilometrów na godzinę. Wiatr się wzmaga. Widzę, że mnie jednak zniósł o sześć kilometrów, od wyznaczonej trasy. Zamiast znaleźć się nawprost Dowru, zbliżam się do St. Margaret. Już widać trzy statki. Marynarze potrząsają czapkami. Wolałbym, żeby mi objaśnili, w którą stronę mam się skierować, tembardziej, że nie miałem możliwości zbadać terenu, na którym mam lądować.

### ZWYCIĘZCA

W St. Margaret brzeg jest stromy i skalisty. Ilekroć usiłuję przelecieć nad nim, wiatr rzuca aparatem wstecz. Brytyjski ląd broni się przed instrusem. Czyżbym miał teraz właśnie skapitulować. u wejścia do portu. A tu w dodatku coraz mniej benzyny. Trzeba za wszelką cenę wyrwać się z pułapki. Lecę teraz wzdłuż brzegu, w kierunku Dowru, walcząc rozpaczliwie z wiatrem. Nagle dostrzegam trzepoczący, trójbarny sztandar. Przypominam sobie, że dziennikarz Fontaine obiecał mi w ten sposób wskazać miejsce odpowiednie dla lądowania. To on! Co za szczęście! Zniżam lot i sposobie się do lądowania, ale tuż nad ziemią wir powietrzny ciska aparatem jak piłką. Mniejsza z tem. Zwyciężyłem, — mogę teraz rozbić (któryż to raz z rzędu), mój pocziwy samolot.

Zawierzywszy swej gwiazdzie — ląduję na placu golfowym, łamiąc śmigło i podwozie.

Cóż to znaczyło wobec osiągniętego triumfu!...

Przecież byłem pierwszym człowiekiem, który dokonał przelotu nad kanałem La Manche.

Lot mój trwał 31 minut.

Na miejscu lądowania, na North Meadow wznosi się teraz pomnik w kształcie samolotu „Blériot 12”.

Przypominam sobie zabawny incydent — powiada na zakończenie Blériot. — Oto widok mego samolotu zaniepokoił urzędników celnej komory.

— Czy pan ma coś do oclenia? — zapytali mnie chórem.

— Owszem. Moją szaloną rację.

# Madryt transmituje Moskwę

## Zamieszanie radiowe w Hiszpanji

„Hiszpan pod miastem zatknął sztandary — jutro do szturm uderzy”. Tą zwrotkę z mickiewicza wiersza o „Grenadzie” określić można treść właściwą ostatniego przemówienia, które jeden z głównych wodzów powstania hiszpańskiego gen. Queipo de Liano wygłosił przed mikrofonem radiostacji sewilskiej. Sytuację z pierwszych dni sierpnia r. b. general okłasił jako „ciszę przed burzą”, noc przed szturmem o świtanie.

Dowódca powstańców scharakteryzował sytuację rządu madryckiego, jako niezwykle krytyczną i pogorszoną faktem, że cała wielka prowincja północno - wschodnia — Katalonia, jakkolwiek idąca z rządem centralnym w rzeczywistości oznacza rozpadnięcie się tej części Hiszpanji. W stolicy Katalonji, jak powiedział de Liano, w Barcelonie, oddziały gwardji cywilnej ogłosiły swoje sympatie dla powstania i wycofuja się ku południowi, w kierunku Walencji.

### RETRANSMISJE HISZPAŃSKIE Z MOSKWY

De Liano rzucił gromy na rząd madrycki, podając, że rozgłoszania madrycka retransmituje drogą radiową komunikaty z Moskwy, oczerniające powstańców przed narodem hiszpańskim, a podawane w języku hiszpańskim. Generał de Liano oskarżał w tem przemówieniu radiowym dowódcę wojsk rządowych gen. Majasa o bombardowanie Kordoby i Grenady, jak wiadomo, miast pełnych bezcennych zabytków sztuki i historii hiszpańskiej.

### KONTRATAK RADJOWY Z MADRYTU

Rozgłoszania madrycka, nie odpowiadając bezpośrednio na prośbę wienie de Liano, atakuje ze swego punktu widzenia powstańców. W obfitych komunikatach rozgłoszenia posługuje się głównie tekstem dziennika „Hoja oficial del lunes” — jedynej gazety wychodzącej w Madrycie. Obok zapewnień wierności światu pracy dla akcji rządowej, podaje Madryt o wykryciu w samej stolicy konspiracyjnego rządu powstańczego z postem prawicowym dr. Albinanem na czele. Madryt zapowiada przymarsz wielkich sił właśnie z Katalonji i mówi o sukcesach wojsk rządowych w Aragonji, wreszcie o aresztowaniu biskupa i uwięzieniu go.

wraz z rodziną w zajętej przez wojska katedrze madryckiej. W komunikacie podano, że aresztowani ukrywali znaczne sumy w gotówce i kosztownościach. Rząd majątek ten skonfiskował. Madryt zapewnia także o dobrym stanie zaopatrzenia stolicy w żywność i o bezpieczeństwie komunikacji z Barceloną, granicą francuską i portami śródziemnomorskimi w Hiszpanji północno - wschodniej i wschodniej.

### TAJEMNICA KABLA RADJOWEGO

W wiadomości do radiosłuchaczy, rozgłoszania madrycka podaje, że wobec wspólnej długości fali z Sewillą — 410,4 mtr., rozgłoszania EAJ2 pomnożyć ma w tych dniach wielokrotnie moc w antenie. W tym samym komunikacie jest mowa o tajemniczym zachowaniu się parowca włoskiego, stojącego w cieśninie gibraltarskiej w pobliżu Tarify. Eskadra rządowa, która niedawno stamtąd odplynęła do Malagi, i samoloty madryckie stwierdzają zgodnie, że statek włoski jest pływającą radiostacją o wielkiej mocy nadawczej. Jak się zdaje, parowiec przyszedł z Genui, a więc z bazy głównych doświadczeń w dziedzinie radio-telegrafji i telefonji, prowadzonej przez zakłady Marconiego.

W Madrycie przypuszczają, że parowiec naprawić ma połączenie kablowe, między portami Hiszpanji południowej a hiszpańską Afryką; prawdopodobnie również ten sam statek służy, jako stacja wzmacniająca dla transmisji z Tangeru do Algeiras i Sewilli.

### WSZYSCY DZIENNIKARZE W RADJO

Radjofonja w Sewilli zastępuje brak gazet głośnikami radiowymi, które umieszcza na placach i głównych ulicach, a także na wielkich traktach. Poza tem, jak można wnosić z komunikatów stron, w całej Hiszpanji, a głównie w prowincjach: Katalonji, Aragonji, Kastylji, Asturji, Walencji i Andaluzji pracują krótkofalówki zorganizowane na wzór przysposobienia wojskowego i pozostające pod kontrolą władz.

Z tych komunikatów czerpią również oficje rozgłosznie średniofalowe. Rozwinał się dzięki temu, na szeroką skalę reportaż radiowy. Prawie wszyscy dziennikarze po obu stronach pracują dla tych rozgłosznie, jak pracowali dla redakcyj swych dzienników.

# Podróżuj samolotem

E RYK KAESTNER

29)

## „ZAGINIONA MINIATURA”

Tłumaczyła Magdalena Samozwaniec.

— Nie — odparł Rudi Struve. — Ale, czemu się pan tak denerwuje?

Kulc pochylił się w jego stronę, wskazał palcem ów niepokojący pakiet i szepnął: — Przecież to jest ta fałszywa miniatura! Struve spojrział na pannę Smutny, która skinęła głową.

— I jakiś list leży koło tej paczki — rzekł Kulc, chwytając za kopertę papieru.

Młody człowiek skinął na kelnera który stał oparty o słup. — Czy nie kręcił się jaki obcy człowiek koło naszego stolika? — zapytał go.

— Nikogo nie zauważyłem, proszę pana — odparł kelner.

— Może jakiś posłaniec?

— Być może, ale ja go nie widziałem.

— Już dobrze — dziękuję — rzekł Struve.

Kelner oddalił się.

Kulc wyciągnął swoje okulary z kieszeni, nałożył je na nos i rozerwał kopertę trzęsącymi się palcami. Rozłożył arkusz na stole i przeczytał następujące zdania:

Jesteśmy, co prawda, przyzwyczajeni do różnych bezczelnych kawałów. Ale to, co wyszło nam z ręki, można nazwać szczytem bezwstydu. I pan zgrywa przyzwoitego człowieka! Wstydz się pan!

Dowiedzenia!

Kulc podał list swoim towarzyszom.

Struve, mimo poważnej sytuacji, nie mógł się wstrzymać od śmiechu.

— Te bandyty moralizują nas! — rzekł. — Tylko tego jeszcze brakowało. Sytuacja robi się coraz bardziej interesująca.

Irena Smutny siedziała blada, nie mówiąc ani słowa, tylko nerwowo przyciskając do piersi swoją torebkę i obłąkami z przerażenia oczami, rozglądała się wokoło.

— Ja mam się wstydzić! — zawołał Kulc z oburzeniem. — Tego mi jeszcze nikt w życiu nie ośmielił się powiedzieć. Dopiero te opryski! Poza tem, przecież ja sam byłem świecie przekonany, że miniatura jest autentyczna — dodał pocziwie.

— To może pan swoim towarzyszom z przedziału powiedzieć przy następnym spotkaniu — rzekł Rudi Struve ze śmiechem. — Ale nasi panowie złodzieje lubią listy pisywać. — Spojrział na papkę Kulca filuternie. — Ja już też dostałem od nich jeden listek miłosny.

— Kiedy to było?

— Wówczas, kiedy podczas jazdy na promie, chciałem sobie ich przedział dokładnie obejrzeć. Zatkneli mi wtedy taki papierek za wstążkę od kapelusza.

— To była ta poste-restante w kapeluszu! — z przerażeniem zawołała panna Smutny.

— Czy również napisali panu, że pan ma się wstydzić? — zapytał Kulc.

— Nie, tylko uprzejmie ostrzegali mnie.

— Dlaczego pan już wówczas w pociągu nie powiedział prawdy — zapytała Irena Smutny.

— A poco? — roześmiał się. — Czy na to, żeby pani jeszcze moją osobą zaczęła się kłopotać. Nieprawdąż piękna księżniczko?

— Wracam do hotelu — rzekła panna Irena podenerwowanym głosem. — W tej chwili muszę wrócić do hotelu. Nie pozostanę tu ani chwili dłużej!

— To się niestety nie uda — rzekł Rudi Struve. — Czy pani myśli, że te łajdaki, po oddaniu nam fałszywej miniatury, powrócą spokojnie do Berlina?

— A pan myśli, że co zrobią? — zapytał z niepokojem Kulc.

— Jakie jest ostatnie słowo w liście, który pan otrzymał? — zapytał Struve.

Masarz Kulc rozwinął arkusz papieru, spojrział nań i odczytał: „Dowiedzenia!”.

— No, widzi pan! Nie możemy ani kroku za drzwi zrobić, żeby nie zostać napadniętym przez kilkunastu silnych drabów.

— To rzeczywiście lepsza zabawa — mruknął Kulc. — A ja, jak na złość, zostawiłem moją laskę w hotelu. — Pochylił się w stronę panny Smutny i zapytał szepem: — Niech mi pani powie, gdzie jest prawdziwa miniatura?

— Mam... mam ją przy sobie — zagryzła usta, żeby nie wybuchnąć płaczem.

— Czyli, że możemy się uważać za obłożonych w twierdzy — zauważył Kulc.

— Całe szczęście, że nasza twierdza jest zarazem restauracją, i że żywności nam nie zabraknie — rzekł Struve.

— Żebym był przynajmniej nie zostawił mojej laski w hotelu — jęknął Kulc.

— Laska nie na wieleby się panu przydała — zauważył Struve i począł dokładnie przyglądać się twarzom gości, siedzących n sali. — Gdyby przynajmniej wiedziało się co nasi przyjaciele powiedzieli za plan działania — rzekł.

— Mam dreszcze — szepnęła panna Smutny.

Kulc kiwnął na stojącego opodal kelnera: — Trzy koniaki! — rozkazał. — Tylko galopem!

(C. d. n.)

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefony. 666-08 (sekretariat) 666-99 (ogólny). Sekretarz redakcyi przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 11—12.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefony: Zarząd 691-64, Prenumerata 691-66, Księgowość i Kasa 220-30. Dział Ogłoszeń Zgoda 1, tel. 691-56, Kantor — Zgoda 1, tel. 230-00. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny — ABC Warszawa, Konto P.K.O. Nr. 15-798.

PRZESTAWICIELSTWA: Piotrków Trybunalski, Słowackiego 3, tel. 59, Włocławek, Cyganki 24, tel. 136.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnoszeniem do domu) i za prowincji zł. 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dziełami Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie.

**Ceny ogłoszeń:** za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej wpal-ty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-ej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł., opisy specjalne — 3 zł., lekaske — 30 gr. Nekrologia po 3 gr. Drobnie po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, a tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N.), a komunikaty i wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.